

மலிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஆசிரியர்: **விழாமினிக் ஜீவா**

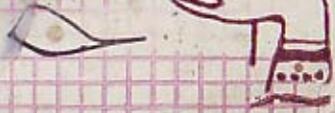

மகாநந்த சோனிப்பு ஜனாதிபதி

டிசம்பர் 1982

விலை : 2/- ரூ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Dealers in

All Kinds of Local Produce
& Dry-Fish

Grams : MULUMATHY
Phone : 32962

Vikeneswara
STORES

Wholesale & Retailers
Commission Agents

No. 151, 5th Cross St,
Colombo 11.

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்'

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine
166 டிசம்பர் - 1982

பத்னெட்டாவது ஆண்டு

அன்பர்களுக்கு

புத்தாண்டு பிறக்கப் போகின்றது. சகல அபிமானிகளுக்கும் ஆதரவாளர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் எமது புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

இம் முறை நான்கு ஆண்டுகளுக்கும் தொடர்பாக சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றுள்ள எழுத்துக் கலைஞர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் எமது மனப்பூர்வமான பாராட்டுக்களைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

'ரசிகமணி' கனக செந்திநாதன் குறுநாவல் போட்டி பலரது வேண்டுகோளுக்கிணங்கப் பின்போடப் பட்டுள்ளது. சகல எழுத்தாளர்களையும் இப் போட்டியில் கலந்து கொள்ளக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம், பரிசு பெறுவதல்ல முக்கியம். பல நல்ல குறுநாவல்கள் இச் சந்தர்ப்பத்தை ஓட்டி எழுதப்பட வேண்டுமென்பதே நமது விருப்பமாகும். இதில் தெரிவு செய்யப்படு ஐந்து குறுநாவல்களையும் ஒருங்கு சேர இணைத்து ஒரு நூலாக வெளிவரச் செய்ய வேண்டுமென்பதே நமது திட்டமாகும். எமது விருப்பத்தைப் புரிந்து கொண்டு இலக்கிய நண்பர்கள் எம்முடன் ஒத்துழைக்கக் கோருகின்றோம்.

தேவன் மாஸ்டர் மறைந்து விட்டார்.

கைலாசபதி அவர்களின் துயரம் தீருவதற்கு முன்னரே இந்த இழப்பு நிகழ்ந்து விட்டது. சகல துறைகளிலும் கை வரப் பெற்ற தேவன் அவர்களினது இழப்பு நெஞ்சை வருத்தக் கூடிய பெரு நிகழ்ச்சியாகும். அவரது பேரிழப்பால் துன்பமுற்றிருக்கும் குடும்பத் தவர்களுக்கும் சகோதர எழுத்தாளர்களுக்கும் எமது ஆழ்ந்த துயரத்தைக் கூறுகின்றோம்.

மல்லிகை 234 B, - கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்
மல்லிகையில் வரும் கதைகள், சம்பவங்கள் அனைத்தும் கற்பனையே.

பெரும்பாலான வாசகர்கள் இம்முறை மல்லிகை கைலாசபதி அவர்களது சிறப்பிதழாகவே வெளிவரும் என எதிர்பார்த்திருப்பார்கள். இது நமக்கு நன்கு தெரியும். அவரது மறைவுக்கு முன்னரே அட்டைப் படம் உட்பட பெரும்பாலான பகுதிகள் அச்சேறி விட்டன. அத்துடன் கம்மா ஏனோ தானே என்று அவரது சிறப்பிதழை வெளிக் கொண்டு வர நாம் விரும்பவில்லை. தமிழகத்திலும் நமது நாட்டிலும் ஏராளமான நண்பர்கள் அவரைப் புரிந்து கொண்டவர்கள் இருக்கின்றனர். குறிப்பாக ரகுநாதனைச் சொல்ல வேண்டும். தோதாத்திரி, தி.க.சி., வல்லிக்கண்ணன், டாக்டர் நடராஜன் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். அவர்களிடமெல்லாம் கட்டுரைகள் பெற்று மிகச் சிறந்த சிறப்பிதழாக மல்லிகையைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதே நமது பேரவாவாகும்.

இதற்கு அவகாசம் போதாது. ஒரு சில மாதங்களில் கைலாசபதி சிறப்பிதழ் தயாராகி விடும் என உறுதி கூறுகின்றோம். அவரை நேசித்தவர்கள் எமக்கு ஒத்துழைப்பு நல்க வேண்டும் என அன்பாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

விற்பனை அபிவிருத்தித் திணைக்களத்தின் தேசிய சந்தையில் உள் நாட்டு, மலைநாட்டு மரக்கறி வகைகள், தானிய வகைகள், தகரவகை உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் திணைக்களத் தயாரிப்புகளான ஜாம், பழரச வகைகள் பொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் சூயிற்றுக் கிழமை தவிர்ந்த ஏனைய நாட்களில் காலை 7 மணி தொடக்கம் மாலை 7-8 மணிவரை பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஒருமுறை விஜயம் செய்து உங்களது தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுங்கள்.

கே. கணேசலிங்கம்
பொறுப்பதிக்காரி

விற்பனை அபிவிருத்தித் திணைக்களம்

தேசிய சந்தை,
யாழ்ப்பாணம்.

**உலக சமாதான ஜோதி
அணைந்து விட்டது!**

மனுக் குலத்தை வேரடி மண்ணோடு அழித்தொழிக்க முற்பட்ட நாஜி ஹிட்லரின் கொடூரமான தாக்குதலை முறியடிக்கப் போர் முனையில் சேவகம் செய்தவரும், அந்த அநுபவங்களையும் படிப்பினைகளையும் மூலாதாரமாகக் கொண்டு இரு நூல்களை எழுதி வெளிபிட்டதினால் போரின் கொடுமை, அதன் நச்சுத் தன்மை, மனிதக் குடும்பங்களையும் தார்மீக நெறிகளையும் சீரழிக்கும் அதன் தாக்கம் போன்றவைகளை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டியவரும், லெனினுக்குப் பிறகு, ஸ்டாலினிற்குப் பிறகு பரந்த சோவியத் சோஷலிஸ நாட்டை சகல துறைகளிலும் வல்லமைப் படுத்தியவரும் தான் பெற்ற யுத்த அநுபவங்களினால் மனித குலம் அடைந்த படுநாசத்தையும் சர்வ அழிவுகளையும் கண்ணாரக் கண்டதினால் இனியொரு உலகப் போர் இந்தப் பூமண்டலத்தில் நடைபெறவே கூடாது என்ற மன வைராக்கியத்துடன் உழைத்து வந்தவருமான தோழர் லியோனித் பிரஷ்நேவ் அவர்களின் மறைவு இந்த நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற மிகப் பெரிய துயரங்களில் தலையாய சோகமாகும்.

சர்வ தேச நெருக்கடிகள் தோன்றிய காலகட்டங்களில் நிதானமாகச் செயல்பட்டவர் இவர். யுத்த முஸ்தீப்புகள் ஏற்பட்ட வேளைகளில் எல்லாம் ராஜதந்திர முதிர்ச்சியுடன் நுட்ப அறிவுத் திறமையுடன் காரியமாற்றியவர் இவர். உலக சமாதானத்திற்காக அல்லும் பகலும் உழைத்து மனித குலத்தின் மீதுள்ள பாசத்தினால் அதன் வருங்காலச் செழுமையிலும் ஆரோக்கியத்திலும் பாசம் பற்று வைத்து உழைத்து வந்தவர் பிரஷ்நேவ் அவர்கள்.

இவரது காலத்தில்தான் இந்திய — சோவியத் நட்புறவு ஆழமாக வேரூன்றி ஆசியாவுக்கே ஒரு முன் மாதிரியாகவும் உலகிற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகவும் விளங்கி வந்துள்ளது.

அத்தனை சிறப்புக்களும் நிரம்பிய ஒரு சிவப்பு ரோஜா இன்று உதிர்ந்து விட்டது.

சர்வதேசப் பிற்போக்குக் கூட்டமும் முதலாளித்து முகாமும் இடைவிடாது இந்தச் சோஷலிஸ மனம்து பல்வேறு அவதூறுகளைப் பரப்பி வந்துள்ளன. போலந்தில் சோஷலிஸ ஆட்சிக்

கவிழ்ப்பு வேலை துரிதப்படுத்தப்பட்டது; சர்வதேசப் பதட்டச் சூழ்நிலை தூண்டி விடப்பட்டது.

இவை அனைத்துக்கும் முகம் கொடுத்து சர்வ தேசச் சோஷலிஸ முகாமை புதிய வலிமையுடன் செழுமையடையச் செய்ய உழைத்தவர் இவர்.

நீண்ட காலமாகச் சீன — சோவியத் கசப்பு வளர்ந்து வந்தது. தத்துவார்த்த முரண்பாடுகள் கூர்மையடைந்து வந்தன. சோவியத் நாட்டின் மீதுள்ள துவேஷத்தினால் தத்துவார்த்த முரண்பாடுகளையும் கடந்து அமெரிக்க அரசாங்கத்துக்குள் தன்னை ஈடுபடுத்தி, சோவியத் யூனியனை எந்த வழி முறைகளிலும் கொச்சைப்படுத்தி விட வேண்டும் என்ற ஆவேச உணர்வில் விடிந்தால் பொழுது பட்டால் அவதூறுகளை அள்ளி வீசி வந்த சீனாவை ஆளும் வட்டாரத்தின் விரக்தி உணர்வுகளை யதார்த்தமாகப் புரிந்து கொண்டு 'நாம் பிரச்சினைகளை மனந்திறந்து விவாதித்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வருவோம்!' எனத் தனது கடைசி கால உரைகளில் எல்லாம் நட்புறவு அழைப்பு விட்டு, அதற்காக உழைத்து வந்தவர். அந்த நட்புச் சூழ்நிலை முகிழ்ந்து வரும் சந்தர்ப்பத்தில் அதன் பெறுபேறுகளைக் கண்குளிர்ச் காணாதவராகவே இயற்கையெய்தி விட்டார்.

மகா மனிதராக அரசியல் வாழ்விலும் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் பல்வேறு மட்டங்களில் சேவையாற்றிய சோவியத் ஜனாதிபதி உலகத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் ஒற்றுமைக்காகவும் சுபீட்சத்திற்காகவும் நல்வாழ்க்கைக்காகவும் இறுதிவரை உழைத்து வந்துள்ளார்; மனுக்குலத்தின் சமாதான வாழ்வுக்காக செயலாற்றி வந்துள்ளார்.

இவரது ஆட்சித் தலைமைக் காலகட்டத்தில்தான் அண்ட வெளி மனிதனால் வெல்லப்பட்டதுடன் பல புதிய புதிய ஆய்வுகளின் மூலம் அண்டத்தின் பல இரகசியப் புதிர்கள் அவிழ்க்கப்பட்டு வந்துள்ளன. விஞ்ஞானம் மனித குலத்தின் சுபீட்சத்திற்காகவும் தேசங்களிடையே நல் நம்பிக்கைகளை வளர்த்தெடுப்பதற்காகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது.

ஒடுக்கப்பட்ட, நசுக்கப்பட்ட, உரிமை மறுக்கப்பட்ட உலகத்து மக்களின் நெஞ்சத்துக்கு நெருக்கமானவரான தோழர் பிரஷ்நேவின் இழப்பை நினைத்து இந்தத் தேசத்தின் சகல பகுதி மக்களின் சார்பாகவும் நமது ஆழ்ந்த துக்கத்தை அஞ்சலியாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

மன மேன்மையினால் மௌனமானவர்

நமது சம காலத்தில் வாழ்ந்த மிகச் சிறந்த சிருஷ்டி கர்த்தாக்களில் ஒருவர் மறைந்த திரு. தி. ஜனகிராமன் அவர்கள்.

50 — 60 களில் இவரது எழுத்தும் சிந்தனைகளும் மொழிநடையும் மெல்லிய இழையோடும் நகைச சுவைக் கலப்புள்ள வாழ்க்கைப் பார்வையும் தமிழ் இலக்கிய உலகின் தனிச் சுவைநடைக் கவர்ந்ததுடன் தனிச் சுவையையும் அமைத்துத் தந்தன.

இவரது எல்லா நாவல்களுமே சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருந்ததுடன் அந் நாவல்களில் உலகி வந்த பாத்திரங்களும் புதுவிதமான மன உணர்வுகளுடன் நம் முடன் உறவாடி வந்துள்ளன. இவரது பாரிய நாவலான மோக முள் நவீன காவியமாகும். அதைப் போலவே இவரது சிறுகதைகள் ஒவ்வொன்றுமே தனி முத்திரை பதிக்கப் பெற்றவையாகத் திகழ்ந்து வந்துள்ளன.

வைல்லற்கரிய வலிமை வாய்ந்த நுட்பச் செறிவான எழுத்து நடையினால் கவரப்பட்டவர்கள் அநேகம் பேர். அதைத் தொடர்ந்து நவீன தமிழ் இலக்கியங்களை ரஸிக்கப் பழகியவர்கள் ஏராளம். இவரது எழுத்துக் கவர்ச்சியால் உந்தப்பட்டு எழுத்துத் துறையில் காலடி வைத்தோர் கணிசமானவர்கள்.

இவரது எழுத்து ஆளுமை, பார்வைக் கூர்மை, சொல்லாட்சி, சிந்தனை நுட்பம், பாத்திரப் படைப்பு, வசன நடை ஆகியவைகளால் பாதிக்கப்பட்ட படைப்பாளிகள் நமது நாட்டிலும் ஒரு பகுதியினர் இருக்கின்றனர்.

ஜானகிராமனைப் படிப்பதற்கென்றே ஒரு செழுமையான ரஸனை உணர்வு தேவை. முதிர்ச்சி நிரம்பிய இலக்கியம் பரிச்சியம் வேண்டும். இத்தகைய மெல் உணர்வுகளையும் ஆழமான மனித மனப் பாதிப்புக்களையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது அவரது படைப்புகள்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவையே நேரில் தெரிந்திராதவர்கள் நம்மில் ஏராளமானவர்கள் உண்டு, அதே சமயம் ஜானகிராமனை உற்றுணர்ந்து படித்த தரமான ரஸிகர்கள் பலருக்கு அந்தத் தஞ்சைத் தரணியின் ஒவ்வொரு காட்சி அசைவுகளும் மனப்பாடமாகத் தெரியும். தஞ்சை மண்ணின் செழுமையும் வயல் வெளிகளும் வரப்புக்களும் தெரியும் அந்த வரப்புக்களில் பெயரே தெரியாத புல் பூண்டுப் பூக்களின் மணங்களும் மணக்கும். மக்களின் பழக்க வழக்கங்களை, வட்டாரப் பாஷைகளை, மனோபாவங்களைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

அப்படி அந்த மண்ணின் வாசனையை நுகர வைத்து தஞ்சை மண்ணை இலக்கியமாகச் செய்து தந்துவிட்டவர் தி. ஜா. அவர்கள்.

அவரது கைபட்டுத் தமிழே தனி ஓசைநயம் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. தமிழ் மொழி தணித்துவமான ஒரு பாஷையாக — சங்கீதம் பொழியும் ஒரு பாஷையாக, — நெஞ்சில் ரீங்காரமிட்டு உள்ளத்தை உருக்கி நெகிழ்த்தியது.

காவேரி நதியின் ஒலி அலைகள் சப்தித்தன. காதிற் வந்து ஏதோ ரகசியம் பேசி வைத்தன. நதி ஓரத் தவளைகள் கூட நர்த்தனமிட்டு இசை பொழிந்தன. தி. ஜாவின் எழுத்தில், எழுத்தில் வடிக்க முடியாத அத்தனை நுண் தகவல்களும் வந்து சேர்ந்து தமிழைப் புதுப்பித்துச் செப்பனிட்டன.

ஜானகிராமன் என்ற சிருஷ்டி கர்த்தா சம காலத்தில் வாழ்ந்த எல்லாப் படைப்பாளிகளையும் விட மேம்பட்டு உயர்ந்து நிற்பவர்.

இவரது ரஸனைப் பார்வையே தனிச் செழுமை வாய்ந்தது. மற்றவர்களின் கண்களில் சாதாரணமாகப் படும் நிகழ்ச்சிகள் யாவும் இவருக்கு மூலப் பொருட்கள். மனிதர்களும் அப்படியே, இந்தக் கலைஞனின் தூரிகை அவற்றை அமரத்துவமாக்கி விடும். அந்த அளவிற்குத் தான் எடுத்தானும் ஒவ்வொன்றிலும் தனது ஜீவ செளந்தர்யத்தைப் பெய்து புதுப்பிப்பதில் தலைகிறந்த நிபுணர்.

கலை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் — இலக்கியக் கோட்பாட்டைப் பொறுத்த வரையில் — கருத்து முரண்பாட்டுக்குரியவர் திரு. தி. ஜா. ஆனால் கலைஞன் என்கின்ற முறையில் சகல மட்டத்தினராலும் மதித்துக் கொள்ளவிக்கப்பட்ட மிகச் சிறந்த படைப்பாளி இவர். எளிமையானவர்; மெளனமானவர்; மிக நுட்பமான மனத்தின்பை வாய்க்கப் பெற்றவர்.

இவரது பெண் பாத்திரங்கள் பற்றி இலக்கிய உலகில் நீண்ட காலமாகச் சர்ச்சை நடந்து வருகின்றது, மனப் பிறழ்வு கொண்ட, பாலுணர்வுத் தாக்கத்தினால் தடம் புரண்ட, தார்மீக ஒழுக்க விதிகளை மீறி நடந்து கொள்ளும் பெண் பாத்திரங்களே பெரும் பாலும் இவரது நாவல் பாத்திரங்கள் என்பது குற்றச்சாட்டு.

இது உண்மைதான்.

சமுதாய வேலிக்குள் முடக்கப்பட்டு, போலி ஆசார அனுஷ்டானங்களின் ஆளுகைக்குள் சிறை வைக்கப்பட்டு, பெண்மை என்பதற்குப் போலி வியாக்கியானங்கள் கொடுக்கப்பட்டு, ஒழுக்கம் என்பதையே கொச்சையாக அர்த்தப்படுத்தப்பட்டு, கற்பென்பதை உணர்ச்சித் தற்கொலை என்ற அளவிற்குச் சிறுமைப்படுத்தப்பட்டு வாழும் தமிழகப் பெண்களின் வெறுப்பும் வீரத்தியுமடைந்த உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளே இவ்வகைப் பெண்களின் மனப் போக்குகள் எனப் படித்தவர்கள் மனத் தத்துவ ரீதியாகச் சிந்திக்க வைக்கின்றன இவரது பெண் பாத்திரங்கள்.

விமர்சன
ஆளுமையின்

தற்கால சகாப்தம்

இந்த அதிர்ச்சிக்கு என்ன பெயர் சூட்டுவதென்பதே நமக்கு இன்னும் விளங்கவில்லை. அப்படியொரு பேரதிர்ச்சி ஈழத்து இலக்கிய உலகில் ஏற்பட்டபோது சகல எழுத்தாளர்களும், பத்திரிகையாளர்களும், கல்விமான்களும், அவரைத் தெரிந்த பொது சனங்களும் இதை அப்படியே நம்ப முடியாமல் திக்கித் திணறிப் போய் விட்டனர்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் தனது சிந்தனையாலும், ஆளுமையாலும், விமரிசன விஞ்ஞான நோக்கினாலும் தனித்துவம் பெற்றுத் திகழ்ந்த சகோதரர் கைலாசபதி இறந்து விட்டார் என்பதைக் கேள்விப்பட்டவுடனேயே துயரத்தின் சுமை தாங்காமல் பலர் விம்மி விம்மி அழுதே விட்டனர்.

நண்பர் கைலாசபதியின் ஆழமான பல விமரிசனக் கட்டுரைகளும் சிந்தனைகளும் மல்லிகையில் நிறைய நிறையவே வந்துள்ளன. பல ஆண்டுக் காலமாக அவர் மல்லிகையில் தொடர்ந்து எழுதி வந்துள்ளார். அதிலும் சமீப ஆண்டுகளில் மாதா மாதம் அவரது எழுத்து மல்லிகையை அலங்கரித்து வந்துள்ளது.

அவரது பங்களிப்பில் மல்லிகை எப்பொழுதுமே ஒரு தனிக் கௌரவத்தைப் பெற்றுள்ளது.

அவருடன் சேர்ந்து செயலாற்றுவதென்பதே ஓர் இனிய அனுபவமாகும். ஆக்கபூர்வமாகத் துணை நின்றவர் அவர்.

தமிழகத்திற்குச் சென்றுள்ள பல இலக்கிய நண்பர்களுக்குத் தெரியும், அவருக்கு அங்குள்ள இலக்கியவாதிகளிடம் இருக்கும் கௌரவமும் மதிப்புக் கலந்த மரியாதையும் எப்படிப்பட்டதென்று. கைலாசபதியின் ஊரில் இருந்து வந்துள்ளோம் என்று தம்மைத்

தாமே அறிமுகப்படுத்திக் கௌரவத்தையும் அன்பாத்ரவையும் பெற்றுக் கொண்டுள்ளோர் பலர் இங்கு இருக்கின்றனர்.

இலக்கியத்தைப் பற்றித் தான் அறிந்து உணர்ந்து கொண்ட விதத்தில் வியக்கத்தக்க முறையிலும் ஒரு விஞ்ஞானிக்கு இருக்கக் கூடிய நுணுக்க ஆய்வுக் கூர்மையுடனும் பொருள் நுட்பச் செறிவுடனும் விவரித்து விளக்குவதில் தலைசிறந்து விளங்கிய வர்களைக் கைலாசபதி:

பலருக்கு அவருடன் கருத்து விநியாசம் உண்டு. மல்விகைக்கும் சில பிரச்சினைகளில் அப்படியே. இருந்தும் தனிப்பட்ட முறையில் சகலரையும் சேர்ந்து அணைத்துப் பெல்லக் கூடிய பண்பு அவரிடம் கடைசி வரை மிளிர்ந்ததுண்டு. அனைவரையும் கவரத்தக்க ஆற்றல் அவரிடம் நிரம்பியிருந்தது.

செயலூக்கம் மிக்க அயராது உழைப்பாளி அவர்.

ஆழம் மிக்க உட்பார்வை மிகுந்த, ஞானம் பரந்த விஞ்ஞான நோக்கும் சமுதாயப் போக்கும் இவரது விமரிசன எழுத்துக்களில் இழையோடியிருக்கும்.

உயிர்த் துடிப்பு மிக்க கலைக் கேர்ட்பாடு கொண்டு இயங்கியவர் இவர். அதனால்தான் அவரது எழுத்தில் பலர் புதுமையையும் நவீனத்துவத்தையும் கண்டு அவரை நேசிக்கப் பழகினர்.

ஈழத்து இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கையும் பொதுவாகத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியையும் சரிவரக் கற்றுத் தேர்ந்ததுடன் அதை அப்படியே நம்பிவிடாமல் நவீன விஞ்ஞான ஆய்வுப் பட்டறையில் போட்டு ஆய்ந்து ஆய்ந்து புது விளக்கங்கண்டு தமிழர்களுக்குச் சொல்லி வைத்தவர்.

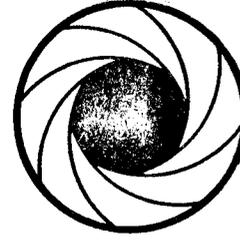
'வந்தான், வந்தது போலப் போனான் காண்' என்பது போல, அவரது வாழ்வு பாமரக் கதை போல முடிந்து விடவில்லை. அவர் முழு வாழ்வு வாழ்ந்தவர். எத்தனையோ ஆண்டுக் காலமாகச் செய்து முடிக்க வேண்டிய பல வேலைகளைத் தனது உழைப்புச் செயலூக்கத்தின் மூலம் வெகு சீக்கிரமாகச் செய்து முடித்து விட்டவர். அவர் எமக்கெல்லாம் கற்றுத் தந்த — விஞ்ஞான அணுகு முறை — சோஷலிஸ யதார்த்தவாத நோக்கு — விமரிசனப் பார்வை சத்தியத்தைப் போல என்றும் எப்பொழுதும் நின்று நிலைத்துத் தமிழுக்கு வழிகாட்டும்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் கடந்த கால் நூற்றாண்டுக் காலங்களில் பாரிய, ஆழமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன.

இந்த மாற்றங்களில் கைலாசபதி அவர்களுக்கும் கணிசமான பங்குண்டு.

தமிழ் கூறும் இலக்கிய உலகம் உடனடியாக அவரது பாரிய இழப்பை உணர்ந்து கொள்ளாமல் இருந்தாலும் இருக்கக் கூடும். காலம் போகப் போகத்தான் கைலாசபதியின் இலக்கிய ஆளுமையும் அவரது பங்களிப்புச் சேவையும் நன்கு புரியும்.

உயிருடன் வாழ்ந்த கைலாசபதியை விட, மரணித்து விட்ட பின்னர்தான் அவர் சக்தி மிக்கவராகத் திகழ்ந்து வருவார். ●

குரும்பசிட்டி சன்மாரக்க சபையினர் நடத்திய இரகிகமணி கனக செந்திநாதன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற கதை.

அந்த அஸ்தமனங்கள் இந்த அருணோதயங்கள்

“தாமரைச் செல்வி”

வைகாசி மாதத்துக்குரிய இளம் வெப்பமான காற்று.

ஒருமாசப் பயிர் பசேலென்று எதிரே பரவிருந்தது: காற்றில் மெலிதாய் அசைந்தது. வேலாயுதனுக்கு பயிரைப் பார்க்கப் பார்க்க சந்தோஷமும், அதே நேரம் ஆதங்கமும் ஒரு சேர எழுந்தது.

‘என்ன சோக்கான வேளாண்மை..... இதை எப்பிடிக் கரையேத்தப் போறனே... தண்ணியை ஒழுங்காத் தருவான்களோ, அவங்களேட அடிபட்டு இடிபட்டு தண்ணி பாய்ச்சி பயிரை எப்பிடி ஒப்பேற்றப் போறன்’

துண்டை உதறி தோளில் போட்டுக் கொண்டு வரம்பில் நடந்தான்.

‘மழை பெய்கிற சிலமனையும் காணலை. வருஷ மழைக்குப் பிறகு வானமும் திறக்கேலை. வி காத்து கிளம்பியிட்டுது. மழை வராது. மனிசருக்குத்தான் நாங்கள் நாயினும் கேவலமாய்

போனம். அந்தக் கடவுளாவது மனமிரங்கி மழை தரக்கூடாதா?’

வேலாயுதத்தின் மூன்று ஏக்கர் காணிக்கு அந்தப் பக்கம் சிதம்பரத்தின் காணி. பத்து ஏக்கர் தண்ணிப் பங்கை வைத்துக் கொண்டு இருபது ஏக்கர் வயல் செய்கிறார். வாய்க்காலில் ஒவ்வொரு தடவையும் தண்ணீர் வரும் போதெல்லாம் இவர் அதிகம் எடுப்பதால் வேலாயுதன் போல கொஞ்ச வயல் செய்பவர் களுக்கு தண்ணீர் வருவதில்லை. வர சிதம்பரம் லிடுவதில்லை.

ஓவசியர்மார் வேலாயுதம் போன்றேரை ஏறெடுத்துப் பார்ப்பதில்லை. ‘ம்..... ஓவசியர் மாருக்கு ஐஞ்சைப் பத்தைக் குடுத்தால் எங்களையும் கவனிப்பினம். குடுக்க எங்களுக்கு என்ன வழி....’ பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டே நடந்தான். தெருவில் ஏறிப் பாலத்துக் கரையில் வந்தபோது சிலர் கூட்டமாய் நிற்பது தெரிந்தது.

‘எஞ்சியியர் மாறிப் போற ராம். நாளைலயிருந்து புது

எஞ்சினியராம். ஓவசியர் சொன் னவர்'

'இந்த எஞ்சினியர் போய்த் து லை ஞ் சா ல் நல்லதுதானே, மிளகாய், உளுந்து, நெல்லு எண்டு கொண்டு போய்க் குடுக் கிறவையின்ரை வயலுக்கு ஒழுங் காய் தண்ணி வர ஏற்பாடு செய்வார். குடுக்க வழியில்லாத எங்கடை வயலுகள் எரிஞ்சு காய வேண்டியதுதானே. புதிசாய் வாறவரும் எப்படியோ.....'

வேலாயுதம் இந்த உரையா டல்னைக் கேட்டுக் கொஞ்சம் தயங்கி நின்றுவிட்டு மீண்டும் நடந்தான்.

ஆர் வந்தால் என்ன? நல்ல வங்களாய் வாறவைகளையும் இங்கை உள்ளவையள் பழுதாக்கிப் போடுவினம். நானும் இரு பது வருஷமாய் இங்கை வயல் செய்யிறன் எவையதான் நேர்மையாய் எங்களைப் போன்ற ஆட்களுக்கு உதவுகினம். எல்லாம் செல்வாக்குத்தான்'

வீடு அண்மித்துவிட புதிதாய் வேறு கவலைகள் கிளம்பின. பூமணியின் வெறும் கழுத்து. வெறும் காதுகாச் சந்திக்கும் போது மனதை நெருடுகின்ற இயலாமையின் அழுத்தங்கள், அவள் பாவி என்ன சுகத்தைக் கண்டாள். வரிசையாய் ஆறைப் பெத்தாள். அதுகளை வளர்க்க முடியேலை. இண்டைக்கு அச்சி இருக்கோ, தூள் இருக்கோ, புளி இருக்கோ என்ற கேள்விகள் தினமும் எழ.....

என்ன அவல வாழ்க்கை இது. வயல் செய்கிற பெயர் தான் ... ஒரு பிடி நெல் வீட்டில் இருக்கா ஏழ்மை.

வேலாயுதம் வீட்டுக்கு வந்த போது ஓலையால் வேய்ந்திருந்த விற்றதை வளையில் புகை பிடித்

திருந்த லாம்பு அழுது வடிந்து கொண்டிருந்தது.

'சிமினியைத் துடைச்சுப் போட்டு லாம்பைக் கொழுத்தி னால் என்ன. எருமை மாடுகள்' எதோ ஆவேசத்தை எதிலேயோ தீர்த்துக் கொள்ள முயலும் ஆவேசம்.

இதற்குக் கொஞ்சமும் குறையாமல் அடுக்களைக்குள்ளிருந்து வெடிப்பு வந்தது.

'அந்தச் சனியன் தேவி எங்கை. அதுக்கு முதுகும் வளையாது, கையும் வணங்காது. எந்த வேலையைத்தான் செய்யிறாள். லாம்பு துடைக்க அலுப்பு. கூப்பிடுங்கோ அவளை'

'நான் ஒண்டும் வேலை இல்லாமல் இருக்கேலை. வீடு கூட்ட வேணும், முத்தம் கூட்ட வேணும், ஆடு மாடு பார்க்க வேணும் எதைச் செய்யிறது. எனக்கென்ன பத்துக் கையே?'

'எப்ப பார்த்தாலும் திருப்பிக் கதைக்கத்தான் தெரியும். வாய்க்கு ஒரு நாளைக்கு குடு போடுறன் பார்' பூமணி சத்தம் போட்டாள். அருகேயிருந்து ஓயாமல் சிணுங்கிக் கொண்டிருந்த குழந்தையைத் தூக்கி 'ணங்' என்று தள்ளி இருத்த அது வீரென்று அலற—இந்த லாம்புப் பிரச்சனையை ஏன் தொடக்கினோம் என்று ஆகிவிட்டது வேலாயுதனுக்கு. லாம்பு புகை பிடித்துக் கிடந்தால்தான் என்ன?

கிணற்றடிக்குப் போய் கைகள் கழுவிக்கொண்டு வந்த போது பன்னிரண்டு வயசு தேவி சுண்ணைக் கசக்கிக் கொண்டே தேத்தண்ணியை நீட்டினாள். 'நீ அழாதே மோனை கொம்மாவுக்கு வாயும் சையும் நீளம்' தேத்தண்ணியைக் குடித்துவிட்டு திண்ணையில் போய் அமர்ந்தான்.

'ரவி வந்திட்டானே'

'இல்லை ஐயா.....'

'அந்தப் பாலத்தடியில் கனக்கப் பேர் நிண்டவை. சந்திரன், பாலேந்திரன் நிண்ட படியால் இவனும் அங்கைதான் நிற்பான். அதுவும் வளர்ற பிள்ளை. புத்தகம் தூக்க வேண்டிய வயதில் புல்லுப் புடுங்கி கூலிவேலை செய்து உழைக்குது. ஆன சாப்பாடுமில்லை. அளவுக்கு மீறி வளர்ந்து கண்ணுக்கைதான் குத்துது. அவன் ஆட்பட்டிடான் எண்டால் எனக்கென்ன குறை'

பூமணி வெளியில் வந்து எதிர்த்திண்ணையில் அமர்ந்தாள்.

'தம்பி சொன்னவன், நாளைக்கு தண்ணிப் பகுதிக்கு புது இஞ்சினியர் வாறாராம்'

'ஆர் வந்தால் என்ன. எங்களுக்கு எல்லாம் ஒண்டுதானே'

இந்தக் கருத்து இரண்டாம் நாள் மாறிய போது ஒருவர் விடாமல் அதிசயித்தவர். ஜீப்பில் புதிய இஞ்சினியர் ஒவ்வொரு இடமாகப் பார்வையிட்டு அன்று மாலை அவர்கள் பகுதிக்கு வந்தார்.

வேப்பமரத்தின் கீழே கூடியிருந்த சிறிய கூட்டத்திடம் அனர் ஆதரவாய் பேசினார்.

'இனிமேல் உங்கடை குறையெல்லாம் இங்கும் ஒழுங்காய், நேர்மையான முறையில் தண்ணி கிடைக்கும். மடியாய் வயல் செய்யுங்கோ'

அந்த ஆதரவை உலக மகா அதிசயத்தில் ஒன்றாக அந்தக் கூட்டம் வியப்புத் தாளாமல் நின்று பார்த்தது. பக்கத்தில் ஓவசியருடன் நின்ற சிதம்பரத்தின் முகம் கொஞ்சம் வாடிப் போனதை ரவி சந்திரனின் தோளில் தட்டிக் காட்டினான்.

'இவர் பாடு இனிக் கொஞ்சம் கஷ்டம்தான். என்ன செய்வார் பாப்பம். இப்பிடிப்பட்ட இஞ்சினியர்மார்தான் உவைக்கு நல்ல பாடம் படிப்பிப்பினம்'

வேலாயுதனுக்கு இப்போதெல்லாம் மனதில் நிறைய நம்பிக்கை. தண்ணி வாய்க்காலில் ஒழுங்காய் வந்தால் நெல்லு நல்லாய் விளையும். தோடு அடவு எடுக்கலாம். வட்டிக் கடன்கள் அடைக்கலாம். பூமணிக்கு ஒரு சீலை எடுக்க வேணும். கிழிசலைக் கட்டுறள் பாவி. தேவிப் பெட்டைக்கு பாவாடை சட்டை வாங்க வேணும். பெரிசாகிற வயசாச்சு. சின்னப் பெடியனுக்கும் உடுப்பு வாங்க வேணும். ஒரு வாட்டர்பம் எடுத்தால் மேட்டுக் காணியில் கொஞ்ச மிளகாய் நடலாம். ஏதோ நாலு வித்தாலையும் உழைச்சால்தானே ஏதாவது மிஞ்சும்.

ஒவ்வொரு நாள் நகர்வும் உவனுக்கு நிறைய நம்பிக்கையைத் தந்தது. அந்த நடை வாய்க்காலில் ஒழுங்காய் தண்ணி வந்து வரிசையாய் வயல்களுக்குப் பாய்ந்தது.

சிதம்பரத்தாருக்குத் தான் மூலை வயல் இரண்டுக்கும் தண்ணிர் விட முடியாமற் போய் விட்டது.

'வேலாயுதன், ஒரு நாள் பொறு. நான் தண்ணியை பாய்ச்சியிட்டு விடுறன்' என்று தன்மையாய்க் கேட்டபோது மறுக்க முடியாமல் சம்மதித்து விட்டு வீட்டுக்கு வந்து ரவியிடம் ஏச்சு வாங்கினான்.

'ஏன் ஐயா ஒமெண்டனீங்கள். எங்கடை வயல் காய்ஞ்சு செத்தாலும் தன்ரை பங்கில ஒரு சொட்டுத் தண்ணி தருவரே அவர். நான் போய்க் கடவாளைத் திறக்கப் போறன்'

'வேண்டாம் விடு. ஒரு மனிசன் தன்மையாய் வந்து உதவி கேட்டால் செய்யிரேலையே'

'இது உதவியே. அவன் செய்வெனாமே. அவரை ஆர்வயலைக் கூட விதைக்கச் சொதினது, உள்ள பங்குக்கு விதைக்கிறது'

'விடு விடு போகட்டும். நாளைக்கு காலமை எங்களுக்கு விடுறோம்.'

அடுத்த வாரம் இஞ்சினியர் அந்தப் பகுதிக்கு ஜீப்பில் வந்து இறங்கிச் சுற்றிப் பார்வையிட்டார்.

'தண்ணி எல்லாம் ஒழுங்காய் வருகுது ஐயா. இப்பதான் கஷ்டமில்லாமல் எங்களுடைய வயலுக்கும் தண்ணி கிடைக்குது' வேலாயுதம் முந்திக் கொண்டு சொன்னான்.

'அப்படியே..... அதுதான் நானும் விரும்பிறன். முந்தி இருந்தவர் செய்த அநியாயங்களையும் வாங்கின லஞ்சங்களைப் பற்றியும் நான் வந்த அண்டைக்கே எனக்கு வந்து சொல்லிப்போட்டினம். இங்கை இருக்கிற பெடியன்தான். ரவி எண்டு அவனோட இன்னும் நாளைஞ்சு பேர் வந்து என்னோட கதைச்சுவை.

'ரவியோ..! அது என்றைமோன்தான் ஐயா. ஆள் வலுவிண்ணன். படிக்கவைக்க வசதி இல்லாமல் போயிட்டது. மற்றப் படி காரியத்திலே குரன்' வேலாயுதனுக்கு பெருமிதமும் மகிழ்ச்சியும் தாங்க முடியாமல் போய் விட்டது.

அன்று இரவு அவர்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ந்து முடியுமுன்னமே ஓவசியர் வந்து சிதம்பரத்தின் காணிக்குத் தண்ணீரைத் திருப்பி விட்டார்.

'எனக்கு இன்னும் பாயேலை வேலாயுதன் மண்வெட்டியுடன் அவசரமாய் வாய்க்காலுக்கு வந்தான்.

'இனி உன்னை வரிசை முடிந்தது, இனிப் பாய்ச்சேலாது'

'இதென்ன அநியாயம்? நாலு வயல் தண்ணியில நனைய வும்மில்லை' வேலாயுதன் மன்றாடிக்கேட்டும், ரவி வந்து ஓவசியரோடு சண்டை போட்டும் பிரயோசனமில்லை.

'எங்களுக்குத் தண்ணி பாயாமல் எப்பிடி வாய்க்காலைத் திருப்பலாம்'

'அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. உங்கடை நேரம் முடிஞ்சுது'

'சரி நான் எஞ்சினியரிடப் போறன்'

'போவன்'

'அவரையும் உம்மை மாதிரி நினைச்சிரே.....'

அடுத்த நாள் இஞ்சினியர் வந்து ஒவ்வொருவரிடமும் விளக்கம் கேட்டு சிதம்பரத்துக்குப் பாய்ச்சிய கூடுதல் தண்ணீருக்கு அவரிடம் விளக்கம் கேட்டபோது அதிகமாய் விதைப்பதை மறைக்க முடியாமற் போய்விட்டது.

எல்லோருக்கும் முன்னால் வைத்து சிதம்பரத்தை அவர் எச்சரித்துவிட்டுப் போனது சிதம்பரத்துக்கு அவமானத்தையும் ஆத்திரத்தையும் கொடுத்தது. இஞ்சினியர் போனபிறகு வாய்க்கு வந்தபடி வேலாயுதன் மீது எரிந்து விழுந்தார்.

'இவ்வளவு காலமும் நான் வயல் செய்யிறன், ஒரு தம்பி தட்டிக் கேட்கேலை. வந்து ஒரு மாதமாகேலை, என்னைக் கேள்வி கேட்டிட்டான். எனக்கு மீனில்றியில ஆள் இருக்குது, உவரை மாத்தி அனுப்பிறன் பார்?

சிதம்பரத்தின் ஆவேசத்தின் அளவு கோல் அடுத்த வாரம் தெரிந்தது. அன்று மாலை ரவி வந்து சோகமாய்ச் சொன்னான்.

'எங்கட எஞ்சினியருக்கு மாற்றல் வந்திட்டுதாம், முந்தி இருந்தவன்தான் திரும்பவும் வரப்போறோம். பெரிய மனுசன் செய்து காட்டிப்போட்டான்'

'நாசமாய்ப் போச்சு. இனி நாங்கள் வயல் செய்த மாதிரித்தான்' மனதில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் சேர்ந்த நம்பிக்கைகள் ஆட்டம் காணத் தொடங்கின.

தளதளப்பாய் கரும் பச்சையுடன் வளர்ந்து நிற்கும் பயிரை ஏக்கத்துடன் பார்த்தான். ரவி தன் மணிக்கூட்டை விற்றுப் போட்ட பசையை ஜீரணித்து என்னமாய் நிற்கிறது. எல்லாமே வீணாகி விடுமோ என்று மனம் பதைபதைத்தது.

அடுத்த முறை தண்ணி அவனது வாய்க்காலுக்கு வரவில்லை. இஞ்சினியரையும் அந்தப்பக்கம் காணவில்லை. சிதம்பரத்தின் காணிக்கு தண்ணீர் வந்திருந்தது?

'ஒரு கடவான் தண்ணி தாருங்கோ, என்றை பயிரெல்லாம் எரியுது' என்று சிதம்பரத்திடம் கெஞ்சலாகக் கேட்டுப் பார்த்தான்.

'தண்ணியை உனக்குத் தந்திட்டு என்றை வயலை எரிய விடுறதே—'

வேலாயுதம் ஓவசியரிடம் ஓடினான்.

'தண்ணி வேணும் ஐயா: வயல் பாளம் பாளமாய் காய்ஞ்சு கிடக்கு'

'அண்டைக்கு பெரிய எழுப்பம் விட்டாய். உன்னை மோன் இஞ்சினியரைக் கூட்டி வந்து என்னை விளங்கிப் போட்டான்.

இப்ப தண்ணி நீ நினைச்ச நேரம் தர ஏலாது'

'எப்ப தண்ணி வாய்க்காலில் வரும்?'

'குளம் பூட்டிப் போட்டாங்கள். இனி அடுத்த சிழமைதான் தண்ணி வரும்'

அதுவரை பயிர் தாக்குப் பிடிக்குமா? குடலையும் கதிருமாய் மஞ்சளாய் வயல் காய்ந்திருந்தது. இப்ப தண்ணி விட்டால்தான் ஏதோ நெல்லெண்டு வரும்.

'ஓவசியர் என்ன வாரம் தண்ணி தருவினாமே...?' ரவி கேட்டான்.

'அடுத்த சிழமையாம் குளம் திறக்கினம். அதுவரை பயிர் தாங்குமே..... கடவுளே!'

'நான் போய்க் கேட்டடுவாறன்'

'ஐயோ வேண்டாம் தம்பி. நீ நட வீட்டுக்கு. அவனோட போய் வாயைக் காட்டாதே'

'இல்லை ஐயா கேட்கத்தான் வேணும்'

'சொல்லுறதைக் கேட்கப் போறியோ இல்லையோ. போ வீட்ட' சீறி விழுந்த தகப்பனிடம் மேலே பேசாமல் முணுமுணுத்துக் கொண்டே போனான் ரவி.

இரவு யோசித்துக் கொண்டிருந்த வேலாயுதனிடம் வந்தான் பூம்ணி.

'வீட்டில ஒரு பிடி அரிசியும் இல்லை, பாக்கியக்காவிட்ட அரிசி வெட்டித்தாறன் எண்டு சொல்லி ஒரு புசல் நெல்லுக் கேட்டான் தந்தவ'

சட்டென்று நிமிர்ந்து பூம்ணியைப் பார்த்தான்.

'நெல்லு எங்கை?' வேலாயுதன் விழுந்தை மூலைக்குப்போய் நெல்லுச் சாக்கை உலுக்கித் தூக்கித் தோளில் வைத்தான்.

'ஏனப்பா.....?' கலவரத்தோடு கேட்டாள் பூமணி.

'அந்த ஓவசியருக்கு எதையாவது குடுத்தாத்தான் தண்ணி தருவான்'

'அதுக்கு இந்த நெல்லைக் கொண்டுபோய்க் குடுக்கப் போறியளே. ஐயோ என்ன அநியாயம். பிள்ளையளுக்கு கஞ்சியாவது வாய்க்குக் குடுப்பம் எண்டு கடனாய் வாங்கினது. அதை அல்லனுக்குக் குடுக்கப்போறியளே. ஐயோணை வேண்டாம்'

'கத்தாமதல் பேசாமலிரு... தண்ணி விடாட்டில் வயல்ல ஒரு பிடி நெல்லும் வெட்டேலாது'

'இந்தப் பிள்ளையளின்ரையயித்துக்கு எதைக் குடுக்கிறது'

வேலாயும் அவளின் புலம்பலைத் தவிர்த்து நடந்தான்.

'ஐயோ..... இந்த மனிசன் செய்யிற அநியாயம். இதுகளைப் பிடிச்சு நான் கிணத்தில தள்ளி விட்டா, கடவுளே! கூப்பாடு போட்டாள், படலையடிக்கு ரவியிடம் ஓடினாள். ரவியைக் கண்டதும் வேலாயுதன் நின்றுவிட்டான். தோளின் சுமையைவிட மனச்சுமை பாரமாய் இருந்தது. ரவி சட்டென்று நிலைமையைப் புரிந்து கொண்டு.

'ஐயா நெல்லை ஓவசியருக்குக் குடுக்கப் போறீங்களே.....' என்றான்.

பளபளத்த விழிகளை தாழ்த்திக் கொண்டு நின்றான் வேலாயுதன்.

'நெல்லைக் கீழ் போடுங்கோ'

'ஏன்ரா?'

'போடுங்கோ சொல்லுறன் சாக்கைக் கீழே போட்டான்.

'வயலில தண்ணி பாயுது போய்ப் பாருங்கோ'

'எப்படி?' வியப்பாய் இருந்தது.

எங்களுக்குத் தண்ணி இல்லை, கிதம்பரத்தாருக்கு மட்டும் இரண்டாம் தரம் பாயுது. அதுதான் ஒரு கடவான் வெட்டி விட்டான்; எங்கடை பங்குத் தண்ணி தானே அவைக்குப் போகுது. இண்டைக்கு இரவு பாய்ஞ்சிடும். விடியிற வரைக்குமாவது வாற தண்ணி வரட்டும்'

'ஏன்ரா வெட்டிவிட்டனி' என்று கேட்க முடியவில்லை. அவசியத் தேவை தண்ணி. வேலாயுதன் மண்வெட்டியுடன் வயலுக்கு ஓடினான்.

மேற்குக் கரையில் தண்ணீர் பாய்வதை இருட்டுக்குள்ளும் கவனித்துவிட்டான். தண்ணி இதோடு பாய்ஞ்சுதெண்டால் பயிர் ஓரளவு தப்பிவிடும்.

நேரம் போவதே தெரியவில்லை. பாதியில் வீட்டுக்குப் போக மனம் வரவில்லை. நாலாவது வயலில் தண்ணீர் பாய்ந்த போது ஆட்களின் நடமாட்டம் தெரிந்தது.

'வேலாயுதன்! உதென்ன கள்ளவேலை செய்யிராய்? எப்பிடி நீ தண்ணி எடுப்பாய்? சிதம்பரத்தின் வயலில் தண்ணி பாய்ச்சிய ஆள் சத்தம் போட்டான். வேலாயுதனுக்கு சப்த நாடியும் ஓடுங்கிவிட்டது. மனம் அதிர்ச்சியில் நைந்தது.

'கள்ள வேலையோ..... அது எங்கடை பங்குத் தண்ணிதானே' என்று திரும்பிக் கத்தினான்.

'இரவில் கள்ளமாய் தண்ணி எடுத்துப் போட்டு உனக்குக்

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	28 - 00
[மலர் உட்பட]	
தனிப்பிரதி	2 - 00
இந்தியா, மலேசியா	35 - 00
(தபாற் செலவு உட்பட)	
MALLIKAI	
Editor: Dominic Jeeva	
234 B, K. K. S. Road,	
JAFFNA	

கதை வேறயே.....' ஓடி வந்தவன் மண்வெட்டிப் பிடியால் ஓங்கி அடித்தான். அது நேராக வேலாயுதனின் மண்டையில் தாக்க ஒரு வினாடியில் அவன் துடிப்புக்கள் அடங்கிப் போக சேற்றுக்குள் விழுந்தான்.

விழுந்தையில் இருந்து தண்ணையறியாமல் உறங்கிவிட்ட பூமணி திடுக்கிட்டு விழித்து — 'டேய் ரவி..... இப்ப என்ன நேரம் இருக்கும், ஐயாவை இன்னும் காணையையா. போய் பாத்திட்டு வா தம்பி' என்று எழுப்பினாள். ரவி கொஞ்சம் யோசனையுடன் எழுந்து சேரட்டையும் போட்டுக் கொண்டு நடந்தான். முன் வாய்க்காலில் தங்கள் வய

லுக்கு அருகே விழித்து நின்று தண்ணி விட்டுக் கொண்டிருந்த சந்திரனும், பாலேந்திரனும் அவனுடன் சேர்ந்து கொண்டார்கள். வயலின் வரம்புகளில்..... சாம்பல் நிறத்து இருட்டுக் குவியலிடையே தகப்பனைத் தேடி— 'எங்கையடா ஐயாவைக் காணேலை' என்று நடக்கையில் தான் காலில் கை தடக்குப் பட்டது.

பகீரென்றது. திகிலுடன் குனிந்து பார்த்தான். தாறு மாறாய்க் கிடந்த அந்த விறைத்த உடம்பைக் கண்டு அலறியே விட்டான்.

'டேய்! ஐயாவைப் பாரடா' சந்திரனும் பாலேந்திரனும் அதிர்ந்துபோய் நிற்க அவன் தலைதலையாய் அடித்தான்.

'டேய்..... சிதம்பரத்தால்தான் இவ்வளவும் வந்தது. அவனை.....' கைகளால் சேற்று வரம்பில் ஓங்கி அறைந்தான்.

சந்திரன் வேலாயுதனைத் தூக்கி வந்து வீட்டில் சேர்த்தான். என்ன ஏதென்று விபரம் புரியாமல் தூக்கக் கலக்கத்தில் பிள்ளைகளும் பூமணியும் அலறத் தொடங்கினார்கள்.

'அவன்ரை வயலுக்கே நெருப்பு வைக்க வேணுமடா' சந்திரன் பல்லைக் கடித்தான்.

'வேண்டாம். நெல்லின்றை ஒவ்வொரு மணியும் லட்சுமி மாதிரி. அதை எரிக்கக் கூடாது. அவன்ரை வீட்டை எரிப்பம்; அப்பவாவது எங்கடை வயித் தெரிச்சலை அவன் விளங்கிக் கொள்ளட்டும்'

இங்கே ஒப்பாரி எழுந்த அதே நேரத்தில் அங்கே சிதம்பரத்தின் வீட்டைப் புகை மண்டலம் சூழ்ந்து கொண்டது.

மெதுவாகப் புலர்கின்ற அந்தக் காலே நேரத்தில் பல காலடிகள் ஈரமண்ணில் தமது சுவடுகளைப் பதித்துக் கொண்டு ஓடி வந்து கொண்டிருந்தன. ●

'ஊய் ஊய்' அவள் பின்னால் திரண்டிருந்த கும்பல் குரல் வைத்தது.

யாழ்ப்பாணம் உயிர்ப்பிலை களைக்கடியிருந்தது. ஜீவித்ததின் உச்சத் துடிப்பாய அமைந்திருக்கிற பஸ் நிலையம் கலகலப்பில் தனது மகிழ்ச்சியை வெளிக் காட்டிக் கொண்டிருந்தது.

'முந்திப் போலவா?'

கடகடக்கிற அரசாங்கத்து பஸ்களுக்குப் போட்டியாய் 'நா ஒன்னை நெனைச்சே நீ என்னெ நெனைச்சே' மினி பஸ்கள் வந்து விட்ட பிறகு, மூச்சடக்கிக் கொண்டு நரகல் ஒழுங்கைகளை யும் மொய்க்கிறது சனம்.

'நான் சொல்கிறேன் நீ கேள்' என்கிற மாதிரி மணிக் குரல் விளம்பர சேவை அதட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

பூபாலசிங்கம் புத்தகக்கடையில் மொய்ப்பவர்கள் பெரும் பாலோர் ஒசியில் தட்டிப் பார்ப்பவர்களாக..... வெளிநாட்டுக் கார்கள் புடைவைக் கடைகளை நோக்கி அணிவகுக்க ... வீட்டு அடுப்பிலே பூனைபோல் டாக்ளிகளில் ட்றைவர்கள் உறக்கம். யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் வெளி நாடு போனாலும் பஸ் நிலையத்தில் தான் என்கிற மாதிரி 'வளையம்' போடும் சில இளைஞர்கள்... ஒவ்வொரு தேனீர் கடையிலும் சினுங்குகிற வெவ்வேறு பாடல்கள்.....

பஸ் நிலையம் வழக்கம்போல் மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்தது.

கார்னிவலில் பொலிஸ் பூழைந்தது போல் திடீரென்று ஒரு குழப்பம். ஆஸ்பத்திரிப்பக்கம் பேயாக ஓடுகிற அவளால்...

பஸ் நிலையத்துக்கு நேர் எதிர்க்கடையில் முதலாளி கேட்கிறார், 'என்னவாம்.....?'

வெளியே எட்டிப்பார்த்த படி கடை ஊழியர் சொல்கிறார், 'ஒண்ணுமாய்த் தெரியவில்லை... சனம் ஓடுது ஆஸ்பத்திரிப்பக்கம்'

'வேற என்ன குடுகீடு விழுந்திருக்கும். நாசமறுப்பாரால்...'

'அப்பிடிப்போல்தான்.....'

'என்னடா போல்தான்... சாமான்களை உள்ள எடு..... கடையைப் பூட்டு'

'பொறுங்க முதலாளி..... சிற்றி பேக்கரியைப் பார்க்கிறன்'

'நீ பாப்பாய்..... எருமை கடையை நான் கவனிக்கிறன். நீ என்னெண்டு போய்ப் பாத திட்டுவாடா'

ஊழியரின் தேகம் முழுவதும் ஆடியது. 'ஏதும் குடுகீடுதான்...'

'அந்தத் தான் என்ட கதையை விட்டுப்போட்டு போ போ'

ஊழியன் இன்னும் எட்டிப் பார்த்தபடியே தலை சொறிந்து நின்றான்.

'சாகவேடா போகச் சொல்லிறன். எட்ட நின்று பாத திட்டுவா'

அரை மனத்துடன் ஊழியர் நடந்தார்.

முதலாளி ஒற்றைக் கதவுடன் உள்ளாகி..... 'நாசமாய்ப் போச்சு. சீவியம் ஒரு நிம்மதியெத்து..... ம்' பெருமூச்சில் முதலாளி மூழ்கிற போது.....

'திறவுங்க திறவுங்க'

'என்னடா நடந்தது... எத்தனை பேர்'

'அதொண்டும் இல்லை. ஒரு மனிசி ஓடித்திரியுது'

'விசரோ.....'

'இல்லை பேய்பிடிச்சது மாதிரி'

'பேயள் நாட்டில கூடித் தான் போச்சுது. நீ திறகதவை' பல கடைகளும் இப்படித் தான் மூடித் திறப்பட்டன.

தன்னை ஆகவாசப்படுத்திக் கொண்ட பிறகு முதலாளி விசாரணையைத் தொடங்கினார்.

'முழுசாய் நடந்ததைச் சொல்லு'

'அந்த மனிசியின்ர மகள் வீட்டைவிட்டு ஓடியந்திட்டாளாம் ஒருத்தனோட அதுதான் மனிசி பிடிக்கிறதுக்கு ஒடித்திரியுது. அதுக்குப் பின்னாலே நம்மட செம்மறியள் வேடிக்கை பார்க்க ஓடுதுகள். இலவசக் கூத்துத்தானே'

'இலவசம் எண்டால் நம்மட சனம் நஞ்சையும் குடிக்கும்' என்றார் ஊழியர்.

ஊழியர் கூறியது முதலாளிக்குப் பிடிக்கவில்லை. அது குடுக்கும் முகத்தில் தெரிந்தது. நகைச்சுவையோ, தத்துவமோ, சிந்தனையோ தனக்கு யாரும் சொல்லக் கூடாது. தான் தான் மற்றவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும் என்பது முதலாளியின் கருத்து. புதிய ஊழியர் இன்னும் படிக்கவில்லை.

'மனிசிக்கு விசர் போலேத் தெரியவில்லை. ரோசக்கார மனிசி போல இருக்கு, மகளைப் பிடிச்சுப்போட்டுத்தான் மற்ற வேலை எண்டு ஓடுகிறான்'

'ம்... குழப்பம் கிழப்பமாக்கும் எண்டு நெஞ்சு கலங்கிப் போச்சுது' முற்றுப்புள்ளி வைத்தார் முதலாளி.

கும்பல், நேரம் ஆக ஆக அதிகரித்து, இப்போது பஸ் நிலையத்தை நோக்கித் திரும்பியிருந்தது.

முன்னால் தலைமை தாங்குபவனைப் போல் அவள்.

ஆஸ்பத்திரி வாசலில் மையம் கொண்ட புயல் மேற்குத்திசையில் திரும்பி, 'அந்தப் பக்கம் பார்ப்பம்'

பஸ் நிலையத்துக்கருகில் வந்ததும் சந்தியடியில் வித்துவம் காட்டும் மேளக் கோஷ்டிபோல அவள் நின்றாள். அங்குமிங்கும் என்று திரும்பி வாயால் மழை பொழிகிறாள். கும்பல் வீணர் வடித்து நிற்கிறது.

'எங்க போறவள்... இதிலே வந்துதானே பஸ் எடுக்கவேணும்' அப்போதுதான் புதிதாக ஞானம் வந்தவளாகக் கூறிவிட்டு அதிலேயே குந்திவிடப் போகிறவள் போல் பாவனை செய்தாள்:

'எந்த பஸ்ஸுக்கு' கும்பலில் ஒன்று.

'மலைக்குத் தம்பி' திருகோணமலைப் பெடியனே

'ம்ம்' அந்த மம் இலேயே அவனை அம்மியில் வைத்து அரைப்பவள் போன்று உறுமிஞாள்.

கும்பலும் அவளும் களையாறுகின்றனர். இந்த ஓய்வைப் பயன்படுத்தி தூரத் தூர நின்றவர்கள் விமர்சன உரையாற்றுகிறார்கள்.

'அதுகளும் ஒரு கரையிலே சேரத்தானே வேணும், மனிசி பேசாமல் விடுகிறதுக்கு. விசர் மனிசி' என்கிறார் ஒரு பலபெற்றுப் பட்டறிந்த ஒருத்தர்.

'நல்ல கதை, குடும்பத்துக்கு அவச் சொல் ஏற்படுத்துகிறது களை விடப்படாது' இது மலட்டுக் குடும்பம்.

'விசர்க்கதை பறையாதையும், இப்படியெண்டாலும் கரை சேருதுகளே எண்டு சந்தோசப்பட வேணும். முறைதலையாகக் கரை சேர ஆயிரக்கணக்கில எல்லாக் குமர்களுக்கும் வசதியாக இருக்குதே'

‘அதுக்காக’

‘அதுக்காகவோ கலியாணத்தை வியாபாரமாக்கிற் சமூகத்திலே இப்படி நடக்கிறது புதுமையில்தான்’

‘அவன் பெடியன் விடுபேயன்’

‘பேயனோ..... மனிசன் மனிசன்’

‘இருவரும் எதிராக முகம் திருப்பினார்கள்.’

‘அவன் விரும்பினவளோட வாழப்போவதைக் கூடத் தடுக்கிறது எவ்வளவு அநியாயம். அதுவும் தாய்.....’ ஆத்திரப்பட்டாள் ஒரு பாரதிப் பெண்:

‘சுதந்திரம் என்றெல்லாம் கதைக்கிறம், எங்களுக்குள்ளேயே அது இல்லை, விரும்பினபடி போய் வாழ விடுகிறதுக்கு’ பக்கத்து நீளக் காற்சட்டைக்கு ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்காய்.

‘சரியாச் சொன்னீங்க’ என்று நெருங்கி நின்றாள் அவள்.

அணுகுமுறை, பிற்போக்கு, குணம்சம் என்றெல்லாம் அவளுக்கு லெக்சர் அடித்து— அவள் களைத்துப் போனதும் ‘ஜெமினி சினிமா’ சஞ்சிகைக்குள் முகம் புதைக்கிறது நீளக் காற்சட்டை.

‘சரி கூட்டிக் கொண்டு போறவன் முறையாத் தாயட்டச் சொல்லப்படாதா? அவள் தாய்தான் ஒரு நாளெண்டாலும் சரி’ என்றது ஒரு பழைய பெண்பால்.

பிரிஞ்சு போறதுகள் என்ன சொல்லிறது என்று கேட்கிறன்’ என்றது ஒரு நடுத்தரம்.

‘அதுக்காக இப்படியா, நம்மட பண்பாடு என்னாகிறது’

‘அவன் வாழாமல் பெருமூச்சோட கிடந்தால் உங்கட பண்பாடு பெருமையடைஞ்சிடும் என்ன?’

‘அனுபவம் காணுது உனக்கு’ என்பவள் போல் பழைய பெண்பால் அற்பமாய்ப் பார்க்கிறது. காவோலையைப் பார்க்கிற இடைஒலையின் ‘ஒருவிதமான’ பார்வையை வீசுகிறது நடுத்தரம்.

சுற்றம் முழுவதும் இப்படி இப்படி விசாரிக்க, மனிசிக்கு முன்னால் நின்று பொறுமை யிழந்து ஒருவர் உசுப்புகிறார்.

‘மலைக்கெண்டெல்லே சொன்னனி’

‘ம்—ம்... திருகோணமலைப் பெடியன்தான்’

‘மினிபஸ்சில இருந்தாலும் இருப்பாங்கள்’

‘எட ஓடா தம்பி’ அவள் துள்ளிப் பாய்ந்தாள்.

அவள் ஓட... பின்னாலேயே ‘ஊய்.. ஊய்...’ என்ற கூச்சலுடன் கும்பலும் தொடர்ந்தது.

துள்ளிக்குதித்து அவள் மினிபஸ்ஸினுள் ஏறி..... ‘இந்தா இருக்கிறாள். வாடி இங்காலை’ கையோடு பிடித்து, தூண்டிலில் அகப்பட்ட மீனை இழுப்பது போல் இழுக்கிறாள்.

உற்சாகத்தில் ‘ஆய் ஊய்’ என்று துள்ளிக் குதிக்கிறது கும்பல். எம். ஜி. ஆர். படத்துத் தியேட்டரின் சத்தம். அதுவேறு அவளை பிடரி பிடித்து உந்தியது

‘நடவடி’

குட்கேசும் கையுமாக மகள், மறுகையும் தானுமாகத் தாய். இருவரின் பின்னாலும் அந்த இளைஞன், யுத்த களம் சென்று வெற்றியை நிலைநாட்டி வரும் வீரனின் மனோநிலை... நடை அவளிடம். பஸ் நிலையத்துக்கே வந்தார்கள்.

கும்பல் வலுத்தது.

கூட்டம் சேர்ந்தால்தான் பேசுவேன் என்று அடம்பிடிக்கும்

சென்னை
நர்மதா வெளியீட்டாளர்
சமீபத்தில் வெளியிட்ட

டொமினிக் ஜீவானின்

ஈழத்திலிருந்து

ஓர்

இலக்கியக்குரல்

இலக்கியப் பரப்பில்

ஒரு பரிணாம வடிவம்

தேவையானவர்கள் மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

பேச்சாளன் போன்று அவரும் சனம் சேரப் பொறுத்திருப்பவளானார்.

பொறுமையிழந்து கும்பல் க்சமுசத்தது. சில நிமிடங்கள் தான். அதை உடைத்துக் கொண்டு அவளது குரல்.....

‘என்னை ஆரெண்டடி நினைச்சாய்.....’

‘ஆய்..... ஊய்.....’

‘கந்தப்பன்ர பேத்தி. இந்தக் கட்டையை ஏமாத்த ஏலாது ஓ...’

அந்த ‘ஓ’ விலும் கை விசிற விலும் கும்பல் பின்வாங்கி பிறகு வாய்பிளந்து முன்னேறி.....

குட்கேசை வெடுக்கென்று பறித்து அவள் சொன்னாள்:

‘நீ ஆரோடையும் போடி. எங்கையெண்டாலும் போடி. அதுக்கு வீட்டில இருக்கிற நகை நட்டுக்களை எடுத்துக் கொண்டு போனால் விடுவனே.....’

வெற்றிக் களிப்பில் தலை மிதக்கிறது.

‘மற்றக் கும்ர்களை நான் கடலுக்குள்ளயா தள்ளுறது’ என்றபடி மகளின் கையை வெடுக்கென்று உதறி குட்கேசும் தானுமாய் நடக்கிறாள் அவள்.

வெற்றிவாகை குடியவளாக நடக்கிறாள்.

அவளைக் கைவிட்டுக் கும்பல் இப்போது புதிய வாழ்க்கையின் வாசலில் அடியெடுத்து வைத்து நிற்கும் இளையவர்களின் பக்கம் திரும்புகிறது. அவர்களை நோக்கி விமர்சனத் தீ நாக்குகள் நீள்கின்றன.

‘ம்..... பெடியனும் விசயத் தோடைதான்’

‘அதுதானே பார்த்தம். வெறும் பெட்டையை அவன் கிளப்பிக் கொண்டுபோய் என்ன செய்யிறது’

‘இனி அவனும் உதறிப் போட்டுப் போவான்’

‘பெட்டை நடு ரோட்டிலே’

‘எல்லாக் குமரியளுக்கும் நல்ல பாடம்’

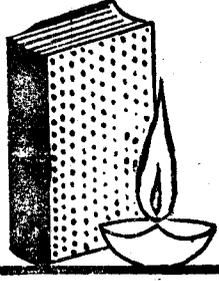
அதையே எதிர்பார்ப்பவர்களாக, இவர்களின் முணுமுணுப்பை வென்றது அவளது குரல்.

‘முதலே சொன்னான் ஒண்டும் வேணாமெண்டு. நான் உன்னைத்தான் விரும்பினான். நீ வா திலகம்’

அவளது கையைப் பிடித்து நடக்கிறாள்.

முடிவு சுவாரஸ்யமில்லைப் போலும். ராணித்தியேட்டரினிருந்து வெளியேறும் சனம் தலையைத் தொங்கப் போட்டபடி... கும்பலும் அப்படித்தான் கலைகிறது.

பஸ்ஸில் ஏறும் அந்த இருவரிடமும் தான் எத்துணை விம்மினும்.....

டீ. எஸ். ரவீந்திரதாசின்

‘சிறகு முளைக்காத ஒரு பறவை’

சில குறிப்புகள்

புதுவை இரத்தினதுரை

‘இலக்கியம் மட்டுமின்றி வேறுபல தலையீடுகளும், புரட்சிகர இயக்கத்தில் முழுநேரப் பங்கெடுப்பும் என்னைப் படைப்புலகத்துக்கு அப்பால் கொண்டுவர வேண்டும்’ என்று நினைத்தான். எனவே கிடைத்த அற்புதமான அவகாசத்தில் நான் விமர்சனத்துக்குள் பிரவேசித்தேன். விமர்சகர்களால் இலக்கியம் படைக்க முடியாது என்ற வாதம் என்னில் ஒருவித தாழ்வு மனப்பான்மையைத் தோற்றுவித்தது என்பதை ஒப்புக் கொண்டே ஆக வேண்டும்’

இப்படி ஒரு குரலை முன்னுரையாக்கி எமக்கெல்லாம் நல்ல விமர்சகராக அறிமுகமான டீ. எஸ். ரவீந்திரதாசின் சிறுகதைத் தொகுதியான ‘சிறகு முளைக்காத ஒரு பறவை’ வெளிவந்துள்ளது. அண்மையில் ‘திரைப்பட விமர்சனங்கள்’ என்ற இவரது விமர்சன நூல் கடல் கடந்தும் எங்கள் கைக்கு எட்டியது. இன்னும், தாமரை, ஜனசக்தி மூலமாகவும் அவ்வப்போது இவரின் விமர்சனங்களை

வாசித்தும், எடைபோட்டும் வைத்துள்ளோம். இவையெல்லாம் ரவீந்திரதாசை மார்க்சிய அணுகுமுறையை வரித்துக் கொண்ட நல்ல விமர்சகராகவே இனம் காண வைத்தது.

சென்னை மயிலவன் பதிப்பகம் இவரின் முதல் சிறுகதையான ‘விழிப்பு’ உட்பட சிறகு முளைக்காத ஒரு பறவை, புழக்கங்கள், இறுதியாத்திரை, சோற்றுப் பொட்டலம், வாக்கிங்ஸ்டிக் ஆகிய ஆறு கதைகளை உள்ளடக்கி வெளியிட்டுள்ள தொகுதியே இது.

‘சுருவே இக்கதைகளின் பிரதான அம்சமாகி விட்டதால் அழகியல் இங்கே இரண்டாம் பட்சமாகி விட்டது’ என்று முன்னுரையில் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், இவரின் சோற்றுப் பொட்டலம் என்ற கதை கருவையும் உருவையும் இணைத்து சிறந்த கலை நுணுக்கங்களை கையாண்டு உருவாக்கப்பட்ட கதையாகும். இத்தொகுதியிலேயே முத்திரைக் கதையாக இதைக்

குறிப்பிடலாம். ஒரு கிராமத்தின் அழகையும், அந்தக் கிராமத்தின் நாடித் துடிப்பையும், ஒரு வைத்தியனுக்குரிய நிதானத்துடன் பரிசோதனைக்கு உள்ளாகியுள்ளார்.

‘பஸ்டோக்கன் தகராறும், கல்லூரி ஸ்டிரைக்கும், வேறு வழியில்லாமல் விடப்பட்ட விடுமுறையும், அவனைச் சொந்தக் கிராமத்துக்கு அனுப்பி வைத்தன. ஊருக்கு வந்த அன்றே மழையையும் அழைத்து வந்து விட்டதாக தியாகுவை அவன் அப்பா கேலி செய்தார்’ என்று எடுத்த எடுப்பே எடுப்பாகத் தொடங்கிய ஆசிரியர், ‘சுதந்திரம் கிடைத்து முப்பது வருடங்களுக்குப் பின்னாலும் நமக்குக் கிடைப்பது இந்தச் சோற்றுப் பொட்டலம்தானா? என்று கேட்டு வைப்பதுவரை கருத்தையும் கலையம்சத்தையும் இணைத்து வைப்பதில் பெரு வெற்றி கண்டுள்ளார் என்றே கூறவேண்டும். இளமைக் காலத்தை இரை மீட்டிப் பார்த்து அதிலுள்ள சுகானுபவத்தை அனுபவிப்பது எல்லா எழுத்தாளர், கவிஞர்களுக்கும் மிகவும் பிடித்தமான தொன்று. அதுவும் ஆற்றல் மிக்க படைப்பாளியாக இருந்தால்..... சமகாலத்துப் பிரச்சனையொன்றுக்கு முகம் கொடுக்கத் தனது இளமைக் காலத்தை சாளரமாகப் பாவிப்பதில் வெற்றியும் காண்கிறான். இதில் ரவீந்திரதாசும் சோற்றுப் பொட்டலம் கதை மூலமாக ஜெயித்துவிட்டார்.

தொகுதியிலுள்ள ‘விழிப்பு’ கதைதானும் ஆசிரியரின் முதல் கதை, நம்பவே முடியவில்லை. பின்னையார் சுழியே பிரமாதமாக அமைவது சிலருக்குத்தான். இது ஒரு பறைய சேரிக்கதை. ஜாதி பேதங்களெல்லாம் பணக்காரனுக்கும் பணக்காரனுக்கும் இடை

யில் இருப்பதில்லை. சாதியில் பறையனானாலும், பஞ்சமரானாலும் பொருளாதாரத்தில் ஒரு மட்டத்துக்கு உயர்ந்தவனாகிவிட்டால்..... அவனது வாழ்க்கையே வேறுதான். பறையனெருவன், நாகரத்தினம் என்று பெயர். வசதிபடைத்தவனாகின்றான். ஒரு புறம் அம்பேத்காருக்கு விழா எடுத்து ஆரவாரப்படுத்தி தன்னைப் பிரபலப்படுத்துகின்றான். மறுபுறம் தன் சாதிக்காரனையே கஞ்சிக்கு வழியில்லாதவனுக்கு கட்சி எதுக்கு சோமாரிக்கு சங்கம் எதுக்கு என்று உயர் சாதிக்காரர்களுடன் ஜக்கியமாகின்றான். இந்தச் சாதி அபிமானத்தை மீறிய வர்க்க உறவை ‘விழிப்பு’ கதையில் வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தில் அணுகியிருப்பது ஒரு திருப்பம், பாராட்டுக்குரியது. சில சாதிப் புனருத்தாரணப் படைப்பாளிகள் அவசியம் வாசிக்க வேண்டிய கதையிது. சாதியை ஒழிக்க இன்னொரு சாதிக் காரரை சண்டியன்கள் ஆக்கி வைக்கிறேன் பார் என்ற நிலை கொண்டிருப்பவர்களுக்கு. சாதி வேர் விடும் சகதி நிலங்களை இல்லாமல் செய்ய வழியென்ன என்பதை இக்கதை சுட்டி நிற்கிறது.

‘சிறகு முளைக்காத ஒரு பறவை’ இத் தொகுதியில் உள்ள இன்னொரு சிறந்த கதையாகும். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டகாலத்தையும், பெற்ற சுதந்திரத்தையும் யார் அனுபவிக்கின்றார்கள் என்பதையும் இப்போது சகல மக்களும் சுதந்திரக்காற்றைசுவாசிக்கின்றொரு போராட்டம் இந்தியாவில் தேவையாக இருப்பதையும், அது ஒரு வர்க்கப் போராட்டம் என்பதையும் மிக அழகாக நெறிப்படுத்தியுள்ளார். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் ஒரு

அங்கமான அன்னிய துணி எரிப்புப் போராட்டத்தை, அகிலன் முதல் நல்லபெருமாள் வரை வள வளா என்று வர்ணித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ரவீந்திரதாஸ் தனது எழுத்து நடையை ஓடவிட்டு 'மண்ணின் மேலாடை' என்று வர்ணிக்கப்படும் வானத்தின் ஒரு மூலை இந்த அக்கினிக் கோபுரத்தின் முனையில் பட்டு கருகிப்போய் விடுமோ என்று அஞ்சுகிற அளவுக்கு ஆடை யெரிப்புப் போர் உக்கிரமாக நடக்கிறது' என்று அளவாகவும் அதே வேளை அழகாகவும் கோலமிட்டு இக் கதையை எழுதியுள்ளார்.

வாக்கிங் ஸ்டிக் என்ற கதை மேல்தட்டு வர்க்கத்தின் மேலாடையின் தனங்களையும், பெரிய இடங்களில் இரத்த உறவுகளே எப்படி அன்னியப்படுகின்றன என்பதையும் சித்தரித்துக் காட்டிய போதும் மேற்குறிப்பிட்ட கதைகளைப் போல இது வெற்றியைக் குவித்துவிடவில்லை.

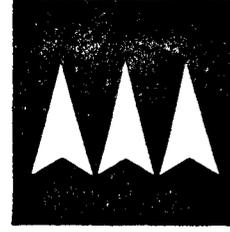
படைப்பாளி ஒருவனது எல்லாப் படைப்புகளுமே சிகரத்தை அடைவதில்லைத்தானே, என்றாலும் இது சோடை போன தல்ல.

'இறுதி யாத்திரை' ஒரு போராளி இந்த வர்க்க சமூகத்தில் எப்படி ஒத்த கருத்தில்லாத மனைவி, குடும்பம், உறவுகள் என்பவற்றிலிருந்து தள்ளி வைக்கப்படுகிறான் என்பதையும் பின்னர் அவன் வெகுஜனங்கள் மத்தியில் அற்புத பிறவியாக கணிக்கப்பட்டு மிதந்து செல்கிறான் என்பதையும் நேர்த்தியாக சித்தரித்து நல்ல கதை என்ற அளவுக்குத் தாக்குப் பிடித்து நிற்கிறது. இதுபோலவே 'புழுக்கள்,

என்ற கதையும் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு விட்டது.

பின்னூரையாகப் பதிப்பாளர் எம்.கே.சாமி எழுதியது போல 'இதிலுள்ள சம்பவங்களைப் படிக்கும் போது பாத்திரங்களை நம் கண் முன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்துவது நம்மை வியக்கச் செய்வது மட்டுமல்ல, விழிக்கவும் செய்கிறது' என்ற குறிப்பு ஆழமானதும் அர்த்த புஷ்டியானதும் என்று தொகுதியை வாசித்து முடிப்பவர்களும் சேர்ந்து கூறுவார்கள் என்பதில் எந்தவித ஐயமும் இல்லை.

படைப்புத் திறமையற்றோரே விமர்சனத்தில் குதிக்கிறார்கள் என்ற வாதம் நெடுங்காலமாக நிலவி வருகின்றது. இது உண்மையாக இருக்குமோ என்று நாடும் சில வேளைகளில் நினைப்பதுண்டு. ஆனால் ரவீந்திரதாஸ் முன்னூரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல அவருக்கிருக்கும் தாழ்வு மனப்பான்மையை தூக்கி வீசிவிட வேண்டும். நல்ல விமர்சகர்கள் நல்லதொரு படைப்பாளியாகவும் இருக்க முடியும் என்று இத்தொகுதி மூலம் நிரூபித்த பின்னும் இந்த எண்ணம் உள்ளிருப்பதா? விமர்சகரது வாதங்களே வேதங்களாகி விடுமோ என்று நினைக்கும் காலத்தில் இருக்கும் படைப்பாளிகள் என்ற வகையில் நாம், விமர்சகன் படைப்பாளியாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூற வேண்டும் போலவும், உதாரணத்துக்கு ரவீந்திரதாசையும், சிறகு முனைக்காத ஒரு பறவையையும் காட்ட வேண்டும் போலவும் தோன்றுகிறது.

சாமுவேல் பெக்கர்

“காவல்நகரோன்”

1969ம் ஆண்டு இலக்கியத் துறைக்குரிய நோபல் பரிசைப் பெற்ற சாமுவேல் பெக்கெற் ஒரு நாடகாசிரியர், கவிஞர், நாவலாசிரியர். வளமிக்க ஜரிஷ் புரட்டல் தாந்தது குடும்பத்தில் 406 பெரிய வெள்ளிக்கிழமை யன்று 18ம் திகதி பிறந்தார். டப்ளின் திரித்துவக் கல்லூரியில் 1928ல் பட்டம் பெற்றார். பாரிஸ் நகரில் பிரமாற்றத் திட்டத்தின் கீழ் மாணவகைச் சென்று படித்தார். 1930ல் அந்நவீன கவிதை ஒன்றை வெளியிட்டதோடு பிரஞ்சு நாவலாசிரியர் மார்ஸல் புறாஸ்த் பற்றியும் ஒரு சிறு ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதினார். தாயகம் திரும்பித் தன் பழைய கல்லூரியில் கற்பிக்கலானார். விரைவில் கல்வியுலகத்தைத் துறந்து அலைந்து திரியும் வாழ்வை மேற்கொண்டு லண்டனுக்கும், ஜெர்மனிக்கும் சென்றார். 196ல் இருந்து பாரிஸில் வசித்து வருகிறார் இக்காலப் பகுதியில் எழுதிய கதைகளும், கவிதைகளும் வெளிவந்துள்ளன. 'மேஃபி' என்ற நாவல் 1938ல் பிரசுரமாயிற்று.

இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கிய போது அவர் அயர்லாந்தில் இருந்தார். முரட்டுத்

தனமாக மீண்டும் பாரிஸ் சென்று ஜேர்மன் படைகள் அந்நகரைக் கைப்பற்றிய போது அதில் அகப்பட்டார். ஒருவாறு தப்பி ஜேர்மன் படைகளின் தீவிர கட்டுப்பாட்டுக்குள் இல்லாத பகுதி ஒன்றை அடைந்தார். உருளைக் கிழங்கு வயல்களில் உழைத்தார். இரவில் 'வாற்' என்ற நாவலை எழுதினார். இது 1953ல் பிரசுரமாயிற்று.

உலகப் போர் முடிந்த பின் பாரிஸில் குடியேறி நிரந்தரமாக வசிக்கலானார். பிரஞ்சு மொழியில் அவரது ஆக்க இலக்கியப் படைப்பு வெகு தீவிரமாக நிகழ்ந்தது. 'கோடோவுக்காகக் காத்திருத்தல்' நாடகமும் மூன்று நாவல்களும் இக்காலப் பகுதியில் தோன்றிய புகழ்வாய்ந்த நூல்களாம். 1950களின் நடுப் பகுதியில் இந்நாடகம் ஐரோப்பா அமெரிக்கா எங்கும் நடிக் கப்பட்டு அறிஞர்களால் விவாதிக்கப்படலாயிற்று. பெக்கெற் தம் பிரசுர நூல்களின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளை எழுதினார். 958ல் இரண்டும் 96ல் இரண்டுமாகப் புதிய நாடகங்களை ஆக்கினார். தெளிவற்ற நாவலுருவில் பிறந்த ஒரு நூல் 1963ல் 'அது எப்படி இருக்கிறது' என்ற பெயரில் ஆங்கில வடிவம் பெற்றது.

லண்டன் பி. பி. ஸியீத் விருப்பத்துக்கென மூன்று நாடகங்களும், தொலைக்காட்சிக்கென ஒரு நாடகமும் எழுதப்பட்டன. 1964ல் 'பிலிம்' என்ற பெயருடன் சினிமாக்கதை வசனம் எழுதிப் படமாக்கப்பட்டது. பெக்கிங் தமது படைப்புகள் ஒவ்வொன்றையும் இரண்டு மொழியில் எழுதுகிறார். ஒன்றை எழுதும் போது எவ்வளவுகவனமாக எழுதுகிறாரோ அதே அளவு கவனத்துடனேயே மற்ற மொழியிலும் எழுதுகிறார். ஆகவே ஒன்றின் மொழிபெயர்ப்பு என்று மற்றதைச் சொல்ல முடியாது. இரண்டும் தனித்தனி சிருஷ்டிகள் என்றே சொல்ல வேண்டும். பாரிஸில் அவர் வசிப்பிடத்தை இலகுவில் அறிய முடியாது. தொலைபேசி வழிகாட்டியில் அவர் பெயர் இல்லை. ஆக்க இலக்கியகாரன் வேடிக்கைகாரர்க்கு விரும்புவோரின் தொந்தரவுக்கு ஆளாகக் கூடாது என்று அவர் நினைக்கிறார். மேலும், அவரைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் மட்டும் இருப்பதைத் திருத்தி மேற்பட்ட விமர்சன நூல்கள்தான் நியுள்ளன. பிரஞ்சு, ஜேர்மன், இத்தாலிய மொழிகளில் எழுந்தவை மிகப் பல.

நம் காலத்து ஆங்கில மொழி பேசும் பெரும் எழுத்தாளர்கள் வரிசையைச் சேர்ந்தவர் பெக்கெற், ஆனால் அவரை விளங்க முடியாது. அவரது கதைக் கருவில் அவருக்கு உற்சாகமில்லை; அதுவும் மிக ஒடுங்கிய வீச்சு உள்ளது எனக் குறை கூறுவோர் பலர். ஆனால் அவரை ஆழ்ந்து நுழைந்த தெளிந்த அறிஞர், அவர் நெளிவான கண்ணாடி போல விளக்கமான நடையில் எழுதுகிறார். ஆங்கில மொழியில் இன்று எழுதுவோருள் சொற்களை இணைத்து எழுதுவதில் கட்டுப்பாடு மிக்கவர் எனப்

பாராட்டுகின்றனர். எப்பொழுதுமே கூறுவதற்கு பெக்கெற்றிடம் ஒரு கதை இருக்கும், அது பெரும்பாலும் நளவு ஓட்ட உத்தியைப் பின்பற்றிச் சொல்லப்படும். அது நாம் வசிக்கும் அல்லது காதல் கேட்கும் விடயத்துக்கு மையக் கருவாயிராது தற்கால மனிதனின் தனி மையுணர்வே அவருடைய எழுத்து அனைத்தையும் ஆட்சி புரியும் பொருள் எனினும், அவர் பிற உன்னத எழுத்தாளர்களைப் போலவே அப்பொருளை அதிசயிக்கத் தக்கவாறு வெவ்வேறு வகையில் தம் படைப்புகளில் எடுத்தாள்கிறார்.

அவர் எழுத்துக் கலையை மிக நுட்பமாகக் கையாண்டார். ஒரு சிறு படைப்பையும் பல முறை திருத்தித் திருத்தி மெருகு ஊட்டுவார். ஒவ்வொரு அடைமொழியையும் அரைப் புள்ளியையும் கூடச் சிந்தித்தே சேர்ப்பார். எழுதும் முயற்சியைக் கடின உழைப்பாகக் கருதி நகாசு வேலைகள் செய்யும் சொற்சிற்பி அவர், அவரது ஒரு படைப்பில் உள்ள சொற்களைக் கொண்டு அவர் எவ்வளவு சிந்தனையையும் மனித அனுபவத்தையும் செல்விட்டு அதனைப் படைத்தார் என அளவிட முடியாது. அவரது ஆக்கங்களில் சிறியவை என ஒன்றும் இல்லை. எல்லாமே பெரும் கலைப் படைப்புகளே என்று கூறுவது வெறும் மிகைக் கூற்று அன்று. சில உருவத்தில் சிறியனவாக இருக்கலாம். ஆனால் அவையும் ஒரு வினைநுட்பமறிந்த பேராசானின் சிருஷ்டிகளே. சில அதிக வெற்றி ஈட்டியிருக்கலாம். மற்றவற்றிலும் கூடிய முக்கியத்துவம் பெறலாம். ஆனால் ஒன்றின் ஒளி வீச்சினால் மற்றது பிரகாசமடையும் ஒவ்வொன்றும் புதிய ஆரம்பத்தையும், புதிய புரட்சியை அமைப்பமையும் கொண்டு திகழ்கின்றன: ஒரு புதிய உலகை நம் மனக் கண் முன் சிருஷ்டித்து நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கின்றன. டி. எஸ். எலியற் ஷேக்ஸ்பியரைப் பற்றிக் கூறியது பெக்கெற் விஷயத்திலும் பொருந்தும். அவரது ஒரு படைப்பை விளங்க வேண்டுமாயின் அனைத்தையும் படிக்க வேண்டும். அவரது படைப்பு முழுவதும் சேர்ந்து சிக்கார்த்த ஒரு தனிப் படைப்பு ஆகிறது.

ஷேக்ஸ்பியரின் பல்வேறு பட்ட அம்சங்களுடன் பெக்கெற்றின் ஒடுங்கிய ஒரு தனி இராகத்தை ஒப்பிடலாமா என்று ஐயம் எழலாம். ஷேக்ஸ்பியர்கையாண்ட விடயங்களை நாடு கடத்தல், முடியை அபகரித்தல், போன்ற சில தலைப்புகளில் வகுத்துவிட்டலாம். பெக்கெற்றோ பல்வேறுபட்ட விடயங்களை ஒன்றிணைத்துவிட முயல்கிறார் உதாரணமாக முதிரும் பருவப் பெண்களுக்கு 'இன்ப நாடக' வில் வரும் வின்னியையும் றானியையும் குறிப்பிடலாம். 'தழலி' வரும் ஹென்றி 'நாடகத்' தில் வரும் மூன்று மனிதர், 'அது எப்படி' யில் வரும் மனிதன் அனைவரும் செல்வ நிலையிலிருந்து ஒரு மாற்றத்துக்குள்ளாயின பின் செல்வம் கருத்தற்றது என்ற முடிவுக்கு வந்தவர்கள். இவ்வண்மை வெறும் அடைமொழிகளுடன் நின்றுவிடவில்லை. ஒவ்வொரு கதாபாத்திரம் கருக்கொண்ட போதும் அது உள் நாம் புறமும் ஊடுருவி நின்றது. பெக்கெற் அமைத்த சந்தர்ப்பங்களும் பாத்திரங்கள் போலவே பல்வேறு வகையின. சேற்றில் தவழ்ந்து செல்வது முதல் ஒரு வன் தன் சாவைப் பற்றி எப்

படி எழுதலாம் எனத் திட்டமிடுவது வரை வேறுபட்டன. எனினும் வேற்றுமைகள் நம் மனதில் பதிவதற்கு முன்னரே ஒற்றுமைகள் பதிந்துவிடுகின்றன. இதற்கு ஒரு காரணம் அவருக்குக் கதை இரண்டாம் பட்சமானதே அவர் ஒரு கதையை அல்லது சித்திரத்தை திரும்பத்திரும்ப உபயோகிப்பார். வாசகர்களறிய நாம் அவரது ஒரே கதையின் வெவ்வேறு வடிவத்தைப் படிக்கிறோமோ என்று பிரமை ஏற்படும்.

வாசகர்களின் தொகையைப் பொறுத்த வரையில் இருபதாம் நூற்றாண்டு எழுத்தாளர் எவரிலும் கூடிய அளவு தரக்கூடிய ஏற்படுத்தியவை பெக்கெற் எழுதிய நூல்களே. ஆயினும் அவருடைய நூற்பரப்பு முழுவதையும் நன்குணர்ந்த வாசகர்களின் வீதம் மிகக் குறைவு என்றே சொல்ல வேண்டும். 1956ல் அருடைய 'கோடோவுக்காகக் காத்திருத்தல்' மேடை ஏற்றுவதற்கு முன்னர், அவரை அறிந்திருந்தவர்கள் மிகச் சில அறிவு ஜீவிகளே. அந்நாடகம் ஊக்கியாகப் பயன்பட்டது. விரைவில் அதன் ஆரியரையும் அவரது பழைய இலக்கியப் படைப்புகளையும் பற்றிப் பலர் பேசத் தொடங்கினர். வாதப் பிரதிவாதங்கள், கேலிகள், புகழ் மாலைகள், வெறுப்புக்கள் எழுந்தன. பகைவரின் கூரிய தாக்குதல்களும் ஆதரவாளரின் பதிவடிதளும் பெருகின. ரசிகர்கள் அவரது படைப்புகள் தற்கால அழியா இலக்கியங்கள் என்றும், இளம் எழுத்தாளர் எவரும் பாடநூலாகப் படிக்கத் தக்கவை என்றும், ஒளி வீசும் தனித்துவம் மிக்கவை, அழகியவை, மனங்கவர்ப்பவை, ஈர்த்து அபிழித்த வல்லவை என்றும் துதி பாடினர்.

வாசகர்களைவிட எழுத்தாளரையும் விமர்சகர்களையும் பெக்கெற் கூடிய அளவு பாதித்தார். 1956 க்கு முன் யாரென்று தெரியாமலிருந்தவர், பத்தாண்டுக்கு முன் ஒரு பெரிய இயக்கத்தின் தலைவர் எனப் பட்டஞ்சூட்டப்பட்டார்.

1969 ல் ஓ. கல்கத்தா என்ற இசை நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. அதில் களைப்புட்டும் சோகமும் மாயைத் திரை விலகிய பார்வையும் தரும் அவருடைய உலக நோக்கு நாடக வடிவம் பெற்றது. அதில் அரண்மனைகள் குப்பைத் தகரங்களாகவும் குப்பைத் தகரங்கள் வாழத்தக்க இல்லங்களாகவும் தோற்றமளிக்கின்றன. ஆழ்ந்த நித்தனையில் மூழ்கித் தனித்து வாழும் பெக்கெற் நவீன இலக்கியத்துக்கு வழங்கிய சோக சித்திரம் அது. அதற்காக 73,000 டொலர் பெறுமதியான நோபல் பரிசு பெற்றார். அவருடன் போட்டியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பிரஞ்சு எழுத்தாளர் அந்தரே மல்ரேவும் பெரு மதிப்பு வாய்ந்த சிந்தனையாளர். ஆனால் இறுதியில் சுவீடிஷ் அக்கடமி பெக்கெற்றை தேர்ந்தெடுத்தது. அதன்கருத்தில் 'பெக்கெற் மனிதனின் துயரை நாடக இலக்கிய வடிவங்களில் வெளிப்படுத்தியவர்: அவை அழிவின் பாலையில் மனித குலத்திற்கு அற்ப ஆதரவு நல்கும் பேரீஞ்சு நிழல், அவற்றின் கீழ் லதாயி இசை நகக்கப் பட்டோருக்கு விடுதலையும், சோசுத்தில் மூழ்கியோருக்கு ஆறுதலும் அளிக்கும்'

அவருக்குத் தமது நூல்களையார் போற்றினாலும் சரி, தூற்றினாலும் சரி; சிறிதும் அக்கறை கொள்ளமாட்டார், அவற்றைப்

பற்றிப் பேசவும் மறுப்பார். நோபல் பரிசுக்கு அவருடைய பெயரும் சிபார்சு செய்யப்பட்டது என அறிந்தவுடன் தம்மை நாடி வருவோரைத் தவிர்ப்பதற்காக வட ஆபிரிக்காவிலுள்ள ஒரு சிற்றூருக்குச் சென்று தங்கினார். அவருக்குப் பரிசு கிடைத்த செய்தியை அங்கு சென்று தெரிவித்த போது 'எனக்குப் பரிசைத் தர வேண்டுமென்று அக்கடமியில் யாரோ ஒரு கனவானுக்குத் தோன்றினால் நான் என்ன செய்யக் கூடும்: என்னால் அது பற்றியாதும் செய்ய முடியும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை' என்று மெல்லக் கூறினார். அவரது விடை அவரது 'கோடோவுக்காகக் காத்திருத்த' வில் வரும் இறுதி வாக்கியங்களை நினைவூட்டியது.

வ்ளாடிமிர்; நல்லது நாங்கள் போகலாமா?

என்றார்கள்; ஆம், நாம் போவோம். அவர்கள் போகவில்லை.

(திரை)

1977 ல் பி. பி. சி. வானொலி நிலையம் 'கோடோவுக்காகக் காத்திருத்தல்' என்ற நவீன தனிப் பெரு நாடகத்தைத் தயாரித்து அளித்தது. அதனைச் சென்ற ஆண்டு சித்திரை மாதம் மறு ஒளிபரப்புச் செய்தது. வ்ளாடிமிர், என்றார்கள் என்ற இருவர் வாழ்க்கையில் தோல்வி கண்டவர்கள். ஒரு சன சஞ்சாரமற்ற கிராமப்புற வீதியோரம் யாரோ

ஒருவனுக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். அவன் வந்ததும் தங்கள் வாழ்வில் திடீர் மாறுதல் ஏற்படும் என நம்புகிறார்கள். ஆனால் கோடோ என்ற அந்த மனிதன் வரத் தவறிவிடுகிறான். அவன் எப்பொழுதுமே வருவது கிடையாது. ஆனாலும் அவன் வருகைக்காக அவ்விரு மனிதரும் காத்திருக்கிறார்கள். பொழுதை எப்படியேனும் கழிப்பதற்காக மனதுக்கு இதமளக்கும் — ஆனால் பயனற்ற — விளையாட்டுக்களில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஈடுபடுகிறார்கள்.

அவன் ஏன் தன் மூட்டை, முடிச்சுக்களைக் கீழே வைக்கவில்லை? ஒருவரும் பதில் கூறவில்லை. ஆனால் ஏற்கனவே மறுமொழி சொல்லியாகிவிட்டது. ஒரு பாத்திரம் தலையைக் குனிந்து கொண்டே ஒவ்வொரு கையிலும் ஒரு பெட்டியுடன் எழுகிறான். பெக்கெற் கூறினார். 'ஏனென்றால் உட்கார்ந்து இருத்தல் என்பது மீண்டும் எழுந்திருத்தல்தான். சமையை இறக்கி வைப்பது என்பது இன்றொரு சமையை எடுத்துக் கொள்வது தான்'

மற்றொரு பாத்திரம் புல்நிலத்திலிருந்து (எப்படி வந்தது என விளக்க முடியாத) சைக்கிளைக் கண்டு பிடிக்கிறான். அதில் ஏறித் தன் பிரச்சினைகளிலிருந்து தார விலகும் பொருட்டுப் பயனின்றி ஓடித்தப்ப முயல்கின்றான். அவன் தன்னைச் சுமந்து செல்லக் கூடிய — தனது வட்டப் பாதையில் சுற்றிச் சுற்றிச் சொல்லக் கூடிய — சைக்கிளைக் கண்டு விட்டான்

கடதாசிப் போர்வீரன்

சிற்றெறும்பு
நேர் நேராய்
நிரை நிரையாய்ச்
சிறுவனாயிற்
செல்வதைக் காண
அவனுக்குப் பொறுக்காது—

அவனைப் போல
எத்தனை பிஞ்சுகள்
எங்கள் கடகங்களில்
நிழலாய்த் தெரியும்.

அழகழகாய்
ஆக்கங்கள் தருகின்ற
பேனாக்கள்
பாலை மரச் சட்டத்திற்
படிமங்கள் செய்கின்ற
கோலங்கள் காணக்
கொதிக்கும் அவனுக்கு—

செம்மண்ணின்
வேக்காட்டில்
திரண்டெழுந்த
வடலிக்குள்
நாளாந்தம் வாழ்வுக்கு
நசியும் மக்கட்கு
தோள் கொடுக்க
யாபேரும்
தொடர்கின்ற காலம்தில்
ஏளனமாய்ச் சிரிக்கும்
கடதாசிப் போர்வீரன்;

சபா. ஜெயராசா

சகலவிதமான
தானிய வகைகளுக்கும்
மற்றும்
பொருட்களுக்கும்

32107

கே. செல்வராஜா அன் கம்பனி

204, காஸ்வேக்ஸ் வீதி,

கொழும்பு - 11

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்

தமிழ்நாட்டு ஓவியக் கருத்தரங்கு

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக ஓவியத்துதையின் சார்பில் 1982 நவம்பர் 5, 6 ஆகிய இரு நாட்களில் தஞ்சையில் தமிழ்நாட்டு ஓவியங்கள் பற்றிய கருத்தரங்கு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

தமிழகம் தமிழகத்தைச் சார்ந்த ஓவியங்கள் தொடர்பான தோற்றம், வளர்ச்சி, முழுமை பற்றி தொடக்க காலம் முதல் இன்று வரை உள்ள வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தோடு இக்கருத் தரங்கு நடைபெற்றது. பல்வேறு அறிஞர்கள், சுவைஞர்கள், கலை வரலாற்று நிபுணர்கள் பங்கு கொண்டனர்.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் மாண்புமிகு வ. அம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தொடக்க விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கித் தம் தொடக்க உரையில், ஓவியக் கலை வளர்ச்சிக்கும், அக்கலை தொடர்பான திராவிட, இந்தோ திராவிட மொழிக் குடும்பங்களின் சொற் களஞ்சியத்திற்கும் தொடர்பு உள்ளது. ஓவியப் படைப்புக்கும், பாராட்டுக்கும், வண்ணக் களஞ்சியத்திற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு ஓவியங்கள் மூலம் இழையோடு கின்றது.

சிற்பக் கலையின் பல்வேறு பரிணாம வளர்ச்சிக் கூறுகள் இன்றைய நடைமுறைக் கலைகள், இலக்கிய வளர்ச்சி இவைகளுக்குள் உள்ள தொடர்பையும், துணை வேந்தர் அவர்கள் விவரித்தார்.

இக்கருத்தரங்கை புதுதில்லி லலித கலா அகாடெமித் தலைவர் டாக்டர் கே. கே. ஹெப்பார் அவர்கள் தொடக்கிவைத்துக் கலை ஞானிகளுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இரு இணைப்புப் பாலம் இருக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டார்.

வழக்கறிஞர்கள், மருத்துவர்கள், பொறியாளர்கள் ஆகியோர் கலையார்வமின்றி இருத்தலைக் கண்டு மனம் வருந்தினார். பரம்பரைத் தொழில்முறைக் கலைஞர்கள் நடைமுறை உலகத்தின் புதுமைக் கலைஞர்களின் கலைப்படைப்பைக் காணும்போது அக்கலைஞர்களின் கலை வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பது முத்தர்பணி எனக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சிறப்பமோ ஓவியமோ உயிருள்ளதாகக் கருதப்படும்.

புகழ்வாய்ந்த பம்பாய் கலைவரலாற்று அறிஞர் பேராசிரியர் எஃ. ஆர். அம்பேகர் அவர்கள் ஓவியக்கலையில் ஒரு தனித்தன்மையே இல்லை என்று ஓவியனின் கண்ணோட்டத்தில் தெரிவதாகக் கூறினார். ஓவியப்படைப்பு என்பது வரி, வண்ணம், இடம் இவைகளின் உள்சமநிலை மற்றும் ஒழுங்கு முறையேயாகும் என்று விவரித்தார். பம்பாயைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற ஓவியத்துறை திறமையுடைய அறிஞர் திரு. கார்ல் கண்டலவாலா அவர்கள் கருத்தரங்கு நிறைவுரையாற்றினார்.

தமிழ்நாட்டு ஓவியங்களின் காலந்தோறும் தொடர்ந்து வரும் சிறப்பான கலைப் பாரம்பரியத்தை மிகப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தார். தமிழ்க் கலைஞர்கள் படைப்பாற்றலில் மேதாவிகள், பன்மலை, காஞ்சியில் உள்ள பல்லவர் கால ஓவியங்களின் மூலம் இச்சிறப்பு வெளிப்படுகிறது. இங்குள்ள ஓவியங்கள் கண்ணைக் கவருவனவாகவும், வண்ணத்தில் நுண்ணிய மென்மைத் தன்மை வாய்ந்ததாகவும் விளங்குவனகின்றன என்று கூறினர் தமிழகத்து ஓவியங்களும், சிற்பங்களும், கற்கவிகளும், படிமங்களும் தன்னை தமிழகத்திற்கு வரவேற்பதாக உளமகிழ்ந்து உணர்ச்சி வயப்பட்டு உரைத்தார்.

கருத்தரங்கில், தமிழ்நாட்டு ஓவியத்தின் பல்வேறு கூறுகள் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம், கலை நுணுக்கம் பற்றிப் புல அறிஞர்கள் கட்டுரை வாசித்தனர்.

டாக்டர் என். சுப்பிரமணியம், திரு. கே. ஆர். சீனிவாசன், திரு. எஸ். முனுசாமி, திரு. என். ஹிரிநாராயண, திருமதி லீலா கணபதி, பேராசிரியர் மு. அருணாசலம், டாக்டர் ஆர். நாகசாமி, டாக்டர் ஜெயச்சந்திரன், பேராசிரியர் என். வி. இராமதாசன், டாக்டர் ஏ. எஸ். இராமன் ஆகியோர் பங்கு கொண்டனர்.

சென்னை திரு. பி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தெருக்கூத்துப் புதுமை ஓவியக் காட்சியை நடத்தினார். திரு. எஸ். குப்புசாமி ராஜா தம் மாணவக் குழுவினருடன் மரத்தில் தஞ்சை ஓவியப் பாங்கின் பல்வேறு செயல்முறைக் காட்சியை நடத்திக் காட்டினார்.

அவர்தம் முன்னாள் மாணவரான திரு. ஈஸ்வரலாலும் கலந்து கொண்டார். அவர் லண்டனில் நடைபெற்ற இந்திய விழாவில் கண்ணாடியில் உடனுக்குடன் ஓவியம் தீட்டி அவையினரை மகிழ்விக்கச் செய்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புலவர் வீட்டுச் சுவடிகள் அன்பளிப்பு

கூறைநாடு கோவிந்தராமானுஜதாசர் என்பவர் 1860 முதல் 1900 வரை வாழ்ந்திருந்த ஒரு நற்றமிழ் நாவலர். இக்கவிஞர் திருவாவி திருநகர்த்தலபுராணம், திருவரங்கக் கொம்பிலி வெண்பாவந்தாதி, திருமங்கை மன்னன் பஞ்சரத்தினத் திருப்புகழ் ஆகிய கவிதை நூல்களை இயற்றியவர். அவர் மரபிலே தோன்றியவர் இளம்புலவர் திரு. இராசாராமன் அவர்கள். இவர் சீர்காழி வட்டம் தாண்டவன் குளத்தை அடுத்த சித்திவிநாயகபுரத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். முற்கூறிய புலவரால் பயன்படுத்தப்பட்ட நான்கு கவடிக் கட்டுகளை இவர் தமிழ் பல்கலைக் கழகத்திற்கு நன்கொடையாகக் கொடுத்து இருக்கிறார், வில்லிபாரதம், நல்லாப்பிள்ளை பாரதம், நைடதம் ஆகிய நூல்களின் பகுதிகள் அச்சுவடிகளால் அடங்கியுள்ளன.

மேலும் திருக்குகோலூர் திரு. கே. முத்தையாபிள்ளையவர்களும் தம் முன்னோர் பயன்பட்ட ஐந்நூறு சுவடிகளைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார். இவைகளில் திருவாசகம், திருக்கோவையார், பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், காசி காண்டம் ஆகிய நூல்களின் பகுதிகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு இதுவரை 500 க்கும் மேற்பட்ட சுவடிகள் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பொதுமக்களால் நன்கொடையாக அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இன்னமும் ஆங்காங்கு உள்ள சுவடிகளைத் தேடிப் பிடித்து அவைகளைக் கறையானுக்கு இரையாகாமல் பேணிப் போற்றும் முயற்சியில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளது. சுவடிகள் வைத்திருப்பவர்கள், சுவடிகளைப் பற்றித் தெரிந்தவர்கள் ஆகிய அனைவரும் தாய்மொழி காக்கும் இப்பெரும் பணியில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமெனத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் வேண்டுகிறது.

நாமக்கல் அருகே இரு வீரக் கற்கள்

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இரண்டு மிக முக்கியமான சோழர்கால நடுகற்களைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வெட்டுத் துறையினர் முதல் முறையாகப் படி எடுத்து வந்துள்ளனர். நாமக்கிரிப்பேட்டை அரசு மேல்நிலைப்பள்ளிப் புலவர் திரு. வெ. ரா. துரைசாமி அளித்த தகவலின்படி வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க அந்நடுகற்கள் இரண்டும் படி எடுக்கப்பட்டன.

கி. பி. 907 ஆம் ஆண்டில் சோழநாட்டு ஆட்கிப் பொறுப் பேற்ற மதுரை கொண்ட முதல் பராந்தகன் காலத்தைச் சேர்ந்ததாக முதல் நடுகல் கருதப்படுகிறது.

சடையமரையருடைய கால்நடைகளைக் கவர்ந்து கொள்ள, கொடுக்க மங்கலத்து பூராழ்வர் வரும்போது அவன் மகன் ஆரையன் ஆயிரவன் கொடுக்க மங்களத்து பூராழ்வாருடன் போர் செய்கின்றான். தந்தை சடையமரையன் மகனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு கொடுக்க மங்கலத்து பூராழ்வாருடன் போர் செய்து வீரமரணம் எய்துகின்றான். பின்னர் தந்தை சடையமரையனுக்கு மகன் ஆரையன் ஆயிரவன் நடுகல் எடுத்தான்.

ஆரையன் ஆயிரவன் இளஞ் சிங்களத்தரையன் என்று பட்டம் பெற்று கொடுக்கமங்கலத்தில் வாழ்கின்றான். ஆதித்த கரிகாலனின் நான்காம் ஆட்சியாண்டில் (கி. பி. 964) பகைவர்கள் கொடுக்க மங்கலத்து ஊர்காவல் நடைகளைக் கவர்ந்து கொண்டு செல்ல வந்தபோது ஏற்பட்ட போரில் இளஞ் சிங்களத்தரையனான ஆரையன் ஆயிரவன் வீரமரணம் எய்துகின்றான். ஏகவீரமுத்தரையன் என்பான் ஆரையன் ஆயிரவனுக்கு நடுகல் எடுத்து முன்பு நடப்பட்டிருந்த தந்தையாரின் நடுகல் அருகிலேயே நட ஏற்பாடு செய்து நட்கல் இரண்டாம் நடுகல் ஆகும்.

இன்றும் நாமக்கல் அருகே கூலிபட்டிப் பெருமாள்கோயிலின் தெற்கே தந்தை, மகன் ஆகியோருக்கு எடுத்த நடுகற்கள் இரண்டும் அருகருகே இருப்பது காண்போருக்கு வியப்புக்குரியதாக விளங்குகிறது.

சிற்பத்தில் வில், அம்பு, வாள் இவைகளைப் பெற்ற வீரர்களின் ஆடை, அணிகலங்கள். தலையலங்காரம் ஆகியவை 10 ஆம் நூற்றாண்டின் கலை, பண்பாடு வரலாற்று ஆய்வுக்கு மிகவும் உதவுபவை, இவை குறித்துத் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வெட்டுத்துறை தொடர்ந்து ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

கடிதங்கள்

அல்வாயூர்க் கவிஞர் அவர்கள் பற்றிய நினைவுக் குறிப்பு நெஞ்சைத் தொட்டது. பதினேழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவர் மகன் விவேகானந்தன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில், இசைக் கல்லூரியின் மாணவனாக இருந்த பொழுது — அவரைப் பார்க்க அங்கு வந்திருந்தார். அப்பொழுது அரேபு உரையாடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. உரையாடலில் இலக்கியச் செய்திகளையே நிறையப் பேசினார். கவிஞர் கண்ணதாசனைக் காண வேண்டுமென்ற அவர்வும் இருந்தது. சிதம்பரத்திலிருந்து சென்னைக்குச் சென்று கண்ணதாசனைக் காண அவரிருந்த இடத்துக்குப் போனார்.

அங்கே மேல்மாடியில் கண்ணதாசனும், சின்ன அண்ணாமலையும் நீண்ட நேரமாக உரையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். கவிஞரைக் கண்டுவிட வேண்டுமென்ற காதல் மீதார அல்வாயூரார் காத்துக் கொண்டு கீழ் வீட்டில் இருந்தார். இரண்டு மணி நேரத்திற்குப் பின்பு அவ்விருவரும் மாடிப்படிக்களில் தள்ளாடிய படி இறங்கி வந்தார்கள். இருவருக்கும் நிலை தெரியும் மயக்கம். கண் சிவந்த கண்ணதாசன் அல்வாயூரரை விசாரித்துக் கதைக்கத் தொடங்கினார். கதையிலூடே தன்னிடமிருந்த தனதாக்கமான தூதுப்பிரபந்தத்தை தென்னகக் கவிஞரிடம் ஈழத்துக் கவிஞர் கொடுத்தார். தூதினைத் தட்டிப் பார்த்த தென்னகக் கவிஞரின் முகம் மகிழ்வில் மலர்ந்தது. ஈழத்துக் கவிஞரின் முதுகிலே தட்டினார். அதிலே ஏழைப் பெண் ஒருத்தியின் நைந்த ஆடையில் போடப்பட்டிருந்த தையல் நூல்கள் ஆடையை நெய்த நூல்களை விட அதிகமாயிருந்தன என்ற கருத்தைக் காட்டிய அடிகளை கண்ணதாசன் உரக்கப் படித்து சின்ன அண்ணாமலையையும் வியக்க வைத்தார். 'இதுதான் கவிதை. இவர்தான் கவிஞர்' என்று கூறியபடி தனது சேட் பொக்கற்றுக்குள் கையை நுழைத்து இழுத்த கண்ணதாசனின் செயல்பாட்டில் நூறு ரூபா வெளிப்பட்டது. அதனைக் கவிஞர் செல்லையா அளர்களுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார்.

அந்த நூறு ரூபாவை செல்லையா அவர்கள் மாற்றாமல் அண்ணாமலை நகருக்குத் திரும்பி வந்தபோது அதனை எங்கள் கைக்குக் காட்டி நடந்த கதையைக் கூறினார். அல்வாயூரார் ஓர் ஆனந்த மனிதர். எப்பொழுதும் சிரித்த முகத்துடன் இருப்பார். இவ்வளவு வயசாகியும் இளமையும் இன்முகமும் உங்களுக்கிருப்பதற்குரிய காரணத்தை அறியலாமா என்று கேட்டேன். சைவநெறியும், தமிழ் முறையுமே காரணம் என்றார். சைவத்தையும் தமிழையும் அவர் போற்றிய பாங்கு பலருக்கு முன் உதாரணமானது. அவர் குறித்த ஆய்வும் அனுதாபமும் திரட்டித்தரும் உண்மை சைவமும் தமிழுமே.

அவருடைய அட்டைப் படத்தை மல்லிகையில் பிரசுரித்தமைக்கு சைவத் தமிழ் மக்கள் சார்பில் தங்களைப் பாராட்டுகின்றேன்.

புங்குடுதிடி.

ஈழத்துச் சிவானந்தன்

எமது தந்தையார் மைறந்து பதினாறு வருடங்கள் ஆகின்றன. இது கால வரைக்கும் எந்நவொரு பத்திரிகையோ, சஞ்சிகையோ கொடுக்காத கௌரவத்தினைத் தங்களுக்கு எமது தந்தையாருக்கு வழங்கியிருப்பது கண்டு மங்களக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். தந்தையாரின் உருவம் அட்டையிலே பொறிக்கப்பட்டது கண்டு, அவர்களைக் கண்ணீரும் ஆனந்தக் கண்ணீரும் மல்கினேன். எமது தந்தையுமேல் தாங்கள் கொண்ட மதிப்பும், அனுதாபமும் என்னை மறக்கக் கூடிய தொன்றல்ல.

மேலும் தந்தையாரின் வாழ்க்கையிலே இழையோடிய சில வரலாறுகளை எல்லோரும் அறியக்கூடிய வகையிலே எழுதியுதவிய மதிப்புக்குரிய சிவத்தம்பி அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

எமது தந்தையாரைக் கௌரவித்தமைக்காக மேலும் எனது சார்பிலும் அன்னரின் குடும்ப சார்பிலும் எமது ஊர் மக்கள் சார்பிலும் தங்களுக்கு நன்றிகள் கூறுகின்றேன்.

அல்வாய்.

மு. செ. விவேகானந்தன்

தகவம் தலைவர் அவர்களின் புகைப்படத்தை அட்டைப் படமாக பிரசுரித்து திரு. வ. இராசையா அவர்களைக் கௌரவித்தமையைத் தகவம் பாராட்டுகின்றது. அதேவேளை அட்டைப்பட அறிமுகக் கட்டுரை தகவம் வரலாறு தொடர்பான முரண்பாடான தகவல்களையும், தகவத்தை முற்றாக அறிமுகப்படுத்தத் தவறியமையையும் தகவம் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றது. திரு. வசீகரனின் கட்டுரை தகவத்தைத் திருப்திப்படுத்தவில்லை என்பதைத் தகவத்தின் செயற்சபை கவலையோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

வேல் அமுதன் செயலர்

மல்லிகையின் அப்பழுக்கற்ற, அசையாத, நேர்மையான, நிலைகுலையாத இலக்கியப் பணியைச் சில ஆண்டுகளாக நான் அறிவேன். என்றாலும், ஒக்டோபர் இதழில் தாங்கள் செய்திருந்த, காலத்திற்கு இன்றியமையாத புதுமை — மல்லிகையின் மதிப்பை வாசகர் மத்தியில் உயர்த்தி வைத்ததுடன் இலக்கிய உலகில் ஏற்றியும் வைத்துவிட்டது. மூன்றாம்தர சினிமா நடிக்கையையும், மூலையில் கிடக்கவேண்டிய ஜினுக்குகளையும் அட்டைப்படமாகப் போட்டுப் பத்திரிகைச் சரக்கு விபசாரப் பொருளாகிக் கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தில் ஓர் இலக்கிய அறிஞரை, ஓர் இலக்கிய இயக்கத்தின் கருத்தாவை அட்டைப்படமாகப் போட்டு, அவரது நிறையை எழுதி, நல்லதொரு கருத்தை நயமாகக் கூறியிருக்கும் மல்லிகை ஒக்டோபர் இதழ் அதன் மறக்க முடியாத இலக்கியப் பணிக்கு மறைக்க முடியாத ஒரு மணங்கமழும் சான்று. திரு. இராசையா அவர்களின் இலக்கியப்பணி எவ்வளவோ விரிந்தது. 'தகவம்' அதில் ஓர் உதாரணம் தகவத்தின் பணி — அது ஓர் இயக்கம் என்பதால் இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கிறது. அதற்கு திரு. இராகையா அவர்களின் சிந்தனைத் திறனும் சீரிய அனுபவமும் என்றும் சீரிளமைப் பொலிவுடன் திகழும் என்பது என்போன்றோரின் நம்பிக்கை,

கனுவாஞ்சிக்குடி.

சு. ஸீகந்தராசா

மலரில் கந்தையா நடேசன் எழுதிய கட்டுரை சம்பந்தமாகத் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தாராளமாக எழுதலாம். இக் கருத்துச் சம்பந்தமாக ஒரு விரிவான விவாதம் நடப்பது சமூகத்து இலக்கியத்திற்கு ஆரோக்கியமானது.

— ஆசிரியர்

முற்போக்கு இலக்கிய அணியும் மார்க்ஸியப் பண்டிதர்களும்

என், கே. ரகுநாதன்

ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியிலும் அறுபதுகளின் முற்பகுதியிலுமாக ஒரு தலாப்த காலம் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் போற்காலமாய் இருந்ததென்றும், அக்காலகட்டத்தில் இலங்கையிலுள்ள மார்க்ஸியக் கட்சிகளிடையே இன்றுள்ளது போன்ற உள் முரண்பாடுகள் வெளித் தோன்றவில்லை யென்றும் இன — மொழி அடிப்படையில் இயங்கி வந்த தமிழ்க் கட்சிகளின் கொள்கைகள் பெரு முனைப்புக் கொள்ளவில்லையென்றும் முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

மார்க்ஸியக் கட்சிகள் என்று இங்கே பொதுவாகக் குறிப்பிடப்பட்ட போதிலும் இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஆர்வமுடையதாயும், பரந்த இலக்கியப் பரப்பைக் கொண்டதாகவும் விளங்

கிய மார்க்ஸியக் கட்சி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒன்றுதான் என்பது எவரும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய உண்மையாகும். இந்த அடிப்படையில், சர்வதேச ரீதியாக, கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளுக்கிடையில் கருத்து முரண்பாடுகள் தோன்றவே, அதன் விளைவாக முற்போக்கு இலக்கிய அணிக்கும் விரிசல்கள் தோன்றத் தொடங்கின.

முற்போக்கு இலக்கிய அணியில் திரண்டிருந்த எழுத்தாளர்கள் எல்லோரும் கட்சிக் கொள்கையையோ, மார்க்ஸிய சித்தாந்தத்தையோ ஏற்றுக் கொண்டிருந்தவர்கள் அல்லாத போதும் 'தேசிய இலக்கியம்' என்ற கோட்பாட்டில் ஒன்றாக இணைந்திருந்தனர். அதேமாதிரி, சர்வதேசக் கட்சிகளுக்கிடையில்

கருத்து முரண்பாடுகள் தோன்றிய பின்னரும், கட்சி இயக்கங்களோடு தொடர்பு கொண்டிருந்த எழுத்தாளர்களும் தொடர்ந்து இயங்கக் கூடிய சூழ்நிலை அனுசரிக்கப்படாததில் விரிசல் தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. முற்போக்கு இலக்கிய அணிக்குள் இருந்த சில முக்கிய மறுப்பினர்களின் 'நெகழ்வற்ற' கொள்கைகளும், 'முன்னெடுத்த' போக்குகளுமே இதற்குக் காரணமாயமைந்தன. உண்மையைச் சொல்லப் போனால் கட்சிகள் இவர்களுக்குச் 'செடில்' பிடிக்க ஆபுரர்கள் என்றோ, அல்லது கட்சிகளுக்குத் தாம் பெரும் விசுவாசிகளாயிருக்க வேண்டுமென்று காட்டிக் கொள்ள முற்பட்டார்கள் என்றோ இதனைக் கருத வேண்டும்.

இதன் விளைவு, திருகோணமலைக்குப் பல எழுத்தாளர் — கவிஞர்களை (இக் கட்டுரை ஆசிரியர் உட்பட) இட்டுச் சென்றது. அங்கு ஒரு பெரிய எழுத்தாளர் மாநாடு கூட்டப்பட்டது. 1963ல் கொழும்பு ஸாகிராக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற இ. மு; எ. ச. வின எழுத்தாளர் மாநாடு, இலங்கையில் நடைபெற்ற ஒரு முக்கியத்துவம் பெற்ற மாநாடு எனக் குறிப்பிடக் கூடியது. திருகோணமலையில் நடைபெற்ற மாநாடும் இந்த மாநாட்டுக்குச் சமதையானது எனக் கருதப்படக் கூடிய வகையில் அணி திரட்டப்பட்டது.

நமது நாடு ஒரு பெரும் புரட்சிக்குத் தயார் நிலையிலிருப்பதான ஒரு பிரமையில், ஓர் அறிக்கை (அதைத் தயாரித்தவர்களில் நானும் ஒருவன்) அம் மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அங்கும் பலவிதமான எழுத்தாளர்கள் கூடினர். மாநாட்டின் புரட்சிகரத் தன்மை (!) காணுது என்று,

அப்போது முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த 'அதிதீவிர' பாணி எழுத்தாளர் சிலர், கேள்விகளைக் கேள்வி கேள்வி விசினர். தலைமைப் பீடத்திலிருந்த சில எழுத்தாளர்கள், தலைமை வகிக்கத் தகுதியற்றவர்களைக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டனர். இறுதியில் ஒரு ஸ்தாபனத்தை உருவாக்கத் திராணியற்ற வகையில் அம் மாநாடு 'முன்னெடுப்பு' வாதிகளால் சீர்குலைக்கப்பட்டது.

அதிலிருந்து மன்னூரில் மற்றோர் கவிஞர்கள் மாநாடு நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டினாலும் ஒரு ஸ்தாபனத்தை உருவாக்க முடியவில்லை. மாநாடுகள், எழுத்தாளர்கள் கவிஞர்களுக்கு கேளிக்கை விழா என்ற அளவுக்கு கேவலப்படுத்தப்பட்டது.

தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சினைகள் மிக உச்சக்கட்டத்தை அடைந்துள்ள இக் காலகட்டத்திலும் கூட, இன — மொழி அடிப்படையில் இலக்கியம் படைக்கும் எழுத்தாளர்களைவிட முழு மக்களினமும் விடுதலைக்காக இலக்கியம் படைக்க வேண்டுமென்ற முற்போக்கான கொள்கை அடிப்படையில் எழுத்தும் எழுத்தாளர்களே அதிகமானோர் என்பது நிதர்சனமான உண்மையாகும். அப்படி இருந்தும் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் பலப் பல குழுக்களாய்ச் சிதைந்து போயிருப்பது, நமது இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு ஆரோக்கியமான சூழ்நிலை என்று சொல்ல முடியாது. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைமைக் குழுவின் சில உறுப்பினர்களின் வக்கிரத்தன்மை ஒருபக்கமும், சில 'முன்னெடுப்பு' வாதிகளின் வக்கிரத்தன்மை மறுபக்கமுமாகத் தொழிற்பட்டமை இதற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

இரு பிரிவினரும் இப்படி இயங்குவதற்கு அவரவர்களின் அரசியல் பின்னணியும் முக்கிய காரணமாயடைந்தது. அரசியல் வேறுபாடு அல்லது கருத்து முரண்பாடுகள் தோன்றியபோது இருட்டடிப்புகள் நடைபெற்றுள்ளன. இ. மு. எ. ச. வின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாட்டையொட்டி வெளியிடப்பட்ட மலரில் கட்டுரை ஒன்றில் இடம் பெற்ற இ. மு. எ. ச. வுடன் நீண்ட காலத் தொடர்புடைய ஒரு எழுத்தாளரின் பெயர் மையினால் அடித்து மறைக்கப்பட்டுள்ளது அந்த நண்பருடன் ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடு அல்லது சொந்த மனஸ்தாபம், அவர் ஆற்றிய சேவையையே இல்லாமற் செய்து விட்டது.

அதே போல் இன்னொரு உதாரணத்தைக் குறிப்பிடலாம். இ. மு. எ. ச. வின் முதலாவது மாநாட்டையொட்டி வெளியிடப்பட்ட 'புதுமை இலக்கியம்' மலர், அது வெளியிடப்பட்ட காலம் வரை நடைபெற்ற எழுத்து இலக்கிய முயற்சிகளின் ஒரு வரலாற்று — விமர்சன ரீதியான கணக்கெடுப்பு மலர் என்று பலராலும் பாராட்டப்படுவது. அந்த மலரில் இடம் பெற்ற கட்டுரைகளைத் தொகுத்து வெளியிடுவதற்கென ஒரு பொறுப்பாளியர் நியமிக்கப்பட்டார், அம் மலரில் இடம் பெற்ற கட்டுரைகளை, அவ்வவற்றின் ஆசிரியர்களிடமிருந்து சேகரிப்பதற்கு அவர் மேற்கொண்ட சிரமங்கள் அதிகம். சில கட்டுரைகளைப் பெறுவதற்கு, பலதடவை படிக்கள் ஏறி இறங்கினார். ஒரு கட்டுரைக்காக எத்தனையோ கடிதங்கள் எழுதினார். கடைசியில் அவற்றைத் தொகுத்து இரவு பகலாக அச்சகத்திலிருந்து மலரை உருவாக்கினார், கட்டு முயற்சி என்ற பெயரில், அவரு

டைய உழைப்பு மலரில் குறிப்பிடப்படாமலே போயிற்று. காலகதியில் அந்த எழுத்தாளர், கொள்கை முரண்பட்டுப் போனதால் இ. மு. எ. ச. வில் அப்படி ஒரு நபர் இருந்ததாகவே அடையாளம் இல்லாமல் ஆக்கப்பட்டது.

இந்த வக்கிரப் போக்குகளுக்கு நேரெதிரான வக்கிரப் போக்குகளும் நமது எழுத்தாளர்களிடம் உண்டு, சில பத்திரிகைகளுக்கு சிஷ்யர்கள் எழுதக் கூடாது; ஆசான் எழுதலாம். சில பத்திரிகைகளுக்கு எழுதக் கூடாது என்று அரசியல் தலைமை தடைபோட்டால், அதை மீறி நாம் எழுதுவோம். முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகளுக்குக் குஞ்சுகள் எழுதக் கூடாது. அப்பத்திரிகை ஆசிரியர்களோடு நாம் மேல்மட்ட உறவுகள் வைத்துக் கொள்வோம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உறுதியான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிக்கும் எழுத்தாளர்களும் நாங்களேயாவோம்!

'ஏசியா'வின் ஏழு கேள்விகளுக்குப் போய்த் தலையைச் சொறிந்து கொண்டு வந்தவரையும், திருக்குறள் என்ன மொழியில் எழுதப்பட்டது என்று கேட்டவரையும், 'காதலியை நிறம் தழுவி, பிள்ளைச் செல்வம் சேர்த்திடுவோம்!' என்று இலங்கையில் நடைபெற்ற சீன தேசிய விழாவில் (சீன வளம் நிறைந்த நாடாதலால், நாம் இலங்கையில் பிள்ளைகளைப் பெறலாம் தானே! அப்போது சீனவில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஏற்படவில்லை) கவிதை (!) பாடியவரையும் சேர்த்துக் கொண்டு எழுத்தாளர் சங்கங்கள் ஆக்கத் தொடங்கிவிட்டோம்.

சர்வதேசியம் விட்டு, தேசியம் விட்டு, முதலாளி தொழிலாளிப் பிரச்சினைகளை முற்று

கவே விட்டு, தமிழ் மக்கள் பிரச்சினைகளை ஏறெடுத்துப் பார்ப்பதையும் விட்டு பஞ்சப்பட்ட மக்களுக்காக மாத்திரம் பேரவை ஒட்டத் தொடங்கிவிட்டோம்.

ஒரு மார்க்ஸிய எழுத்தாளரின் நாவலில், ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட ஆசிரியர் மீது அப்பாட்சாஸையில் படிப்பிக்கும் ஒரு உயர்த்தப்பட்ட ஆசிரியை, காதுல் கொண்டு, அவன் காலடியில் தவம் கிடக்கிறான். மார்க்ஸிய எழுத்தாளர், பிரச்சினை எதுவும் வரக்கூடாது என்று கருதி, அந்த ஆசிரியரை வேறு பாடசாலைக்கு இடமாற்றம் செய்து பிரச்சினையைச் சுமமாகத் தீர்த்து விடுகிறார். இந்த எழுத்தாளர் எப்படிப் பஞ்சமரீன் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லப் போகிறார்?

மார்க்ஸியப் பண்டிதர்கள் நாங்கள்தான் வேறு யாருமல்லர். ஐ வான்ட் ரு ஸ்லீப் வித்யூ வண்டே! (ஒரு நாளேக்கு உங்களோட படுக்க வேணும்) என்று ஒரு தமிழ்ப் பெண் ஒரு ஆடவனைக் கேட்பதை ஒரு நாவலில் படித்தேன். இதன் ஆசிரியர், தான் படித்த ஒரு தத்துவத்தை ஒரு கதைவடிவில் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பினாராம், திணித்து விட்டார்.

நாங்கள் கலைக்கும் வாழ்க்கைக்கும், கலைக்கும் யதார்த்தத்துக்கும் (பண்பைப் பற்றி நான் இங்கு குறிப்பிடவில்லை) உள்ள தொடர்பைப் புறக்கணிப்பதில் கார்டும் அசுரத்தனத்தின் காரணமாகவே, வெறும் கலை இலக்கியவாதிகள், நம்மை நையாண்டி பண்ணுகின்றனர். நம்மைத் தாக்க, அவர்களது சுயபலம் காணாது. அதனால் மார்க்ஸியப் போர்வையை அணிந்து கொண்டு

தாக்குகின்றனர். பொருத்தமற்றவர்களுக்கு நாம் பெயர் சூட்ட வேண்டியதில்லை.

அரசியல் கொள்கைகளுக்கு அப்பால், முற்போக்கு இலக்கிய அணியினர் ஒன்றுபட வேண்டும். அது, நமது தேசிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நல்லது. அண்மைக் காலச் சம்பவங்கள், அரசியல் கொள்கைகளுக்கப்பால் — அரசியலுக்காகவே ஒன்றிணைய வேண்டிய பாடத்தை நமக்குப் போதித்துள்ளன. ஆதலால், இலக்கியத்துக்காக ஒன்றிணைவதில் நாம் பின் நிற்க வேண்டியதில்லை என்பதை உணரக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்!

மலையகத்தவரான எம்மில் சிலருக்கு

தலைவர்களுக்கு சந்தா கொடுத்து சங்கடங்களையும்—
கள்ளுக்கு—
காணிக்கை செலுத்தி—
கஷ்ட வாழ்வையும் பெறத் தெரியாமேயன்றி எங்களில் பலருக்கு நல்லதோர்—
சஞ்சிகைக்கு 'சந்தா' கொடுத்து நல்லறிவை பெறத் தெரியாது!

ராமலி

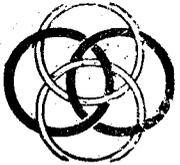

மணிப்புரி சேலைகள்
நூல் சேலைகள்
வோயில் சேலைகள்

சேட்டிங் — சூட்டிங்
வகைகள்

சிறுக்களுக்கான
சிங்கப்பூர் ரெடிமேட்
உடைகள்

தெரிவு செய்வதற்குச்
சிறந்த இடம்

லிங்கம்ஸ் சில்க் ஹவுஸ்

18, நவீன சந்தை,
மின்சாரநிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

7684

நானைக்கு வேறு நாடு

பசு - செல்வரத்தினம்

அந்த தேயிலைச் செடிகளை
ஊடுருவி ஏராளமான வளைவு
களோடு நெளிந்து வந்த குறுக்
குப்பாபதை நின்ற இடத்தில்
கருப்பையாவும் நின்றான். முனி
யாண்டிச் சாமியின் மேல் ஒரு
காகம் இயற்கையின் அழைப்
புக்குப் பதில் கொடுத்தவாறு
நின்றது.

ஸ்..... ஆ..... காகத்தை
விரட்டிவிட்டு குனிந்து கும்பிட்
டான். நானையிலிருந்து இந்தக்
கல்லான கடவுளையும் காண
மாட்டோம் என்ற உண்மை
உணர்வில் உறைந்தபோது நெஞ்
சுக்குள் எதுவோ அடைத்து
கண்களை ஈரமாக்கியது.

'அப்ப... கருப்பையாண்ணை
நானைக்குப் பயணம்?' மேட்டு
லயத்தைத் தாண்டும்போது அந்
தோணி டோடாயின் மகன்
ஜோசப் கேட்டான்.

'ஆமா தம்பி..... லொறி
காலையிலே வருதாம். எல்லாம்
ரெடியா இருக்கவாம். அதக்
கேட்டுட்டு வரத்தான் இப்ப
ஒபீசுக்குப் போயிட்டு வாறேன்'

'எந்த ஊருக்கண்ணை
போறீங்க.....?'

'நமக்கு ஏது தம்பி ஊரு?
புனர்வாழ்வுல போரோம்.
ஏதோ அலுங்க அனுப்புற
ஊருக்குப் போக வேண்டியது

தான். அப்ப நான் வர்றேன்
தம்பி'

எட்டி நாலடி வைத்ததும்
போனவாரம் இவனைப் பற்றி
தன் மனைவி சொன்னது நினை
விற்கு வந்தது.

'ஏங்க நம்ம டோபி மவன்
ஜோசப்பு அந்த ராமையாக்
கங்காணி மவள வீட்டுக்குக்
கூட்டிக்கிட்டு வந்துட்டானும்'
நானையிலிருந்து இதுபோன்ற
செய்திகளைக் கேட்கப்போவ
தில்லை, பிறந்ததிலிருந்து ஐம்பது
வருடமாக இந்தத் தோட்டத்
துக்குள்ளேயே இருந்து, ஒருத்
தரோட செய்தியை இன்னொருத்
தரிடம் சொல்லி சந்தோஷப்
பட்டு, துக்கப்பட்டு வாழ்ந்த
இந்த மண்ணுக்கு நானே தான்
யாரோவாகப் போகப்போவதை
நினைத்தபோது வேதனை நெஞ்
சைப் பிழிந்தது.

ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது
வருடங்களுக்கு முன் ஆங்கிலேய
யரால் தென்னிந்தியாவிலிருந்து
இலங்கையின் மலைப்பிரதேச
தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை
செய்ய அழைத்து வரப்பட்டவர்
களின் பரம்பரை வளர்ந்ததே
யொழிய அவர்கள் வளரவில்லை.
அன்று போலவே இன்று உழைப்
பதைத் தவிர வேறு எந்தச்
சுகத்தையும் அனுபவித்தறியாத
அப்பாவிகள். எந்தவிதச் சுகா

தார வசதியுமற்ற லயன்கள் எனப்படும் நீண்ட மாட்டுக் கொட்டியையொத்த இருப்பிடங்களில்தா இவர்களின் பிறப்பு வாழ்வு இறப்பு எல்லாமே, இன்று இரு நாட்டு அரசுகளின் ஒய்ப்பந்த வினையாட்டில் பகைடக்காய்கள் இவர்கள். இவர்களில் ஒருவனான கருப்பையா உழைத்த இந்த மண்ணில் வாழ உரிமையற்று நாளை இந்தியாவுக்கு பயணமாகிறான்.

கருப்பையா பீவிக்கரையை தாண்டியபோது மூன்று மாதங் களுக்கு முன் அவன் கரங்களால் கவ்வாத்து வெட்டப்பட்ட தேயிலைச் செடிகளில் துளிர்ந்து நின்ற இளந்தளிகள்கள் காற்றில் அசைந்தாடி அவனுக்கு விடைகொடுத்தன. அவற்றைத் தன் கரங்களால் பாசத்தோடு தடவிவிட்டான். நாளையோடு இவற்றுக்கும் அவனுக்கும் உள்ள உறவுகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி.

தோட்டத்து ராமர் கோவிலுக்கு முன் பரந்து கிடந்த பொட்டை வெளியும் கருங்கல் பாரையும் அவன் சிறுவயதில் ஓடி வினையாடி மகிழ்ந்த இடம். இந்தக் கோவிலில் தன் வாலைப்பருவத்தில் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து மார்கழி மாதங்களில் விடியற் காலையிலே ராமர் பஜனை பாடித்திரிந்தது அவன் நினைவில் ஓடியது. அப்படி ஒரு பஜனைக் காலத்தில்தான் வைத்திலிங்கம் கணக்கப்பிள்ளையின் மகள் லட்சுமிக்கும் தனக்குமிடையே காதல் மலர்ந்ததும், அதுவே ஒரு பெரிய போராட்டமாக உருவேடுத்து இறுதியில் லட்சுமி இவன் வீட்டிற்கு வந்து பிடிவாதமாக இருந்துவிட்டதும் இவன் நினைவில் வந்தன. ஓ..... ஏவ்வளவு இனிமையான காலங்கள்!

இருபத்தெட்டாம் நம்பர் மலையைத் தாண்டும்போது சற்று நின்றான். அது சுடுவாய் நிலம். முத்துவீரனின் சமாதிக்கருகே சென்று வழக்கம்போல சிறிது மண்ணைத் தொட்டு நெற்றியில் பூசிக் கொண்டான். 'முத்து உன்ன விட்டுப் போகப் போறேண்டா.....' அவன் உதடுகள் முனுமுனுத்தன. இளவாலிலேயே கொல்லப்பட்ட முத்துவீரன் அவன் மனதில் எழுந்து நின்றான். முத்து உண்மையிலேயே வீரன்தான். அவனை நினைத்த மாத்திரத்தில் அந்தப் பயங்கரசு சம்பவமும் நெஞ்சில் நிழற்படமானது.

ஐம்பந்தெட்டில் என்று ரூபகம். நாடே குழம்பி நின்றவேளை: எங்கும் வன் செயல்கள் தலைவிரித்தாடின. அந்தத் தோட்டமும் பரபரப்படைந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. முத்துவீரனின் குரல் ஒங்கி ஒலித்தது.

'பொம்பளைங்க எல்லாரும் ஒரு வீட்டில இருங்க. ஆம்பளைங்க எல்லாரும் நல்ல பொல்லுங்களோட வாங்க, ராவைக்கு முளிச்சிருந்து காவல் காப்போம்' அதுவே முதலும் முடிவுமான பிரகடனமானது. அன்று இரவு முத்து கருப்பையாவின் தோளில் கைபோட்டவாறு சொன்னான். 'டேய் நாம ஏண்டா பயப்படனும். நமக்கு கைகால் இல்ல. நாமளும் மனுசங்கடா' அவை இப்போறும் கருப்பையாவின் காதுகளில் ஒலித்தன.

அன்று நடு இரவைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்த வேளை, அந்த இரவின் அமைதியைக் கிழித்துக் கொண்டு வந்த தடதடவெனும் காலடி ஒசைகள். இவர்கள் எழும்பி நின்றார்கள். இருபதடி தொலைவில் பொல்லு, வாள்களுடன் இருபது முப்பது பேர்.

மல்கை

பொங்கல் சிறப்பிதழ்

பொங்கல் மலருக்கான கதை, கட்டுரை, கவிதை அலாப வேண்டிய நண்பர்கள் அடிய விரைவில் எம்முடன் தொடர்பு கொள்வது நல்லது.

நரமான முறையில் பொங்கல் சிறப்பிதழ் அமைவதற்குச் சா.வ. நண்பர்களையும் எம்முடன் ஈடுபடுத்துகக் கோருகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

'வாங்கடா பார்ப்போம்' ஓங்காரமாய் ஒலித்தது முத்து வீரனின் குரல். முன்னே போய்க் கொண்டிருந்த அவனை மற்றவர்கள் பின் தொடர, மறுநிமிடம் பொல்லுகள் உரசும் பயங்கர சத்தம் ஒலங்கள்: இவை எல்லாவற்றையும் அமுக்கிவிட்டு 'ஆய்மா.....' என்ற பயங்கர ஓய்வு. எல்லாம் மறுகணம் வந்தபித்து நிற்க வந்தவர்கள் ஓட்டம் பிடிக்க, வெளிச்சம் பொண்ணுவந்து பார்த்தபோது அங்கே முத்துவீரன் மண்டை பிளந்து ரத்தம் நதியாகி.....

இத்தனையும் கருப்பையாவின் மனதில் ஒரு கணத்தில்

பளிச்சிட்டு மறைந்தன. இறுதியாக மீண்டும் ஒருமுறை அந்த வீரனின் சமாதியைத் தொட்டு விட்டு நடந்தான்.

கருப்பையா வீட்டினுள் நுழையும்போது மகன்களிருவரும் வீட்டுச் சாமான்களை மூட்டை கட்டிக்கொண்டிருந்தனர் மனைவி லட்சுமி ஒரு மூலையில் உட்கார்த்து இன்னும் அழுது கொண்டிருந்தாள்: பாவம் அவள். இந்தப் பிரிவை அவளால் தாங்கிக் கொள்ளவே முடியவில்லை.

இனி இவர்கள் தன் குரலைக் கேட்க மாட்டார்கள் என நினைத்தோ என்னவோ தொங்கல் வீட்டு முனுசாமியின் மாடு இரவு முழுதும் ஓயாமல் கத்திக் கொண்டிருந்தது.

காலையில் கருப்பையாவின் வீட்டுச் சாமான்களை புகையிரத நிலையம் வரை எடுத்துச் செல்ல தோட்டத்து லொறி வந்து நிற்கிறது: சாமான்களை ஏற்றியாகி விட்டது. முழு லயமும் கூடி விட்டது.

லட்சுமியும் பிள்ளைகளும் துயரம் தாளாது கதறி அழ அவன் இந்த மண்ணையே வெறித்தவாறு நிற்கிறான். பிறந்த மண், வளர்ந்த மண், காதலித்துக் கல்யாணம் பண்ணி வாழ்ந்த மண் உழைத்துழைத்து எந்த மண்ணுக்குத் தன் உதிரத்தை உரமாக்கினாலே இன்று அந்த மண்ணை விட்டு..... அவன் முழங்காளிட்டு கீழே குனிந்து அந்த மண்ணை முத்தமிடுகிறான். ஓ.....! அவனால் தாங்க முடிய வில்லையே! அழுகிறான். மனைவியும் பிள்ளைகளும் உறவுகளுக்காக அழ, கருப்பையா.....

அவன் இந்த மண்ணுக்காக அழுகிறான்.

அன்பு நண்பர்கள் அனைவருக்கும் வணக்கம்:

பழைய வருஷம் விடைபெறப் போகின்றது. இந்த ஆண்டில் எத்தனையோ மறக்க முடியாத சம்பவங்களும், நிகழ்ச்சிகளும் நடந்தேறியுள்ளன. பல மகிழ்ச்சியானவை, சில கசப்பானவை, இன்னும் சில உப்புச் சப்பற்றவை.

இந்த வருஷத்தைக் கடந்து புத்தாண்டில் நுழையப் போகின்றோம். 1982ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்துடன் சந்தா முடிவடைந்து விட்ட நண்பர்கள் தயவு செய்து ரூபகார்த்த அறிவித்தலுக்குக் காத்திராமல் சந்தாவைப் புதுப்பித்துக் கொண்டால் எமக்குப் பேருதவி புரிந்ததாக அமையும். வருஷம் பன்னிரண்டு மாதங்களும் உங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு வரும் எங்களுடன் சிரமத்தைப் பாராமல் ஒரேயொரு தடவை தொடர்பு கொண்டால் மிக்க மகிழ்ச்சியடைவோம் என்பதைத் தங்களது ரூபகார்த்திற்குக் கொண்டு வருகின்றோம்.

பல நண்பர்கள் மல்லிகைக்கு ஏதாவது ஆக்கபூர்வமான முறையில் உதவி செய்ய விரும்புகின்றனர். அவர்களுக்காகவே ஆயுள் சந்தா என்கின்ற முறையில் ரூபா 500 சந்தாவாகக் கட்டினால் தொடர்ந்தும் அவர்களுக்கு மல்லிகை இதழ் கிடைப்பதுடன் அவர்களின் ஆத்மார்த்திக திருப்திக்கும் வழி சமைத்ததாகி விடும்.

மல்லிகையின் இலக்கியப் பங்களிப்பை மனசார மதிப்பவர்களும் கௌரவிப்பவர்களும் நாடு பூராவுமே பரந்து செறிந்து இருக்கின்றனர். ஆனால் இவர்களுக்குத் தொடர்ந்து மல்லிகை கிடைப்பதில்லை. இவர்களது நண்பர்கள் கொஞ்சம் சிரமமெடுத்து இவர்களைச் சந்தாதாரராகக் குவது முக்கியம். இது மல்லிகைக்கு மிகவும் ஆக்கபூர்வமான உதவியாக அமையும்.

பழைய பிரதிகள் கேட்டுப் பலர் எழுதுகின்றனர். ஆரம்ப கால இதழ்கள் எம்மிடம் இல்லை. கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பட்ட பிரதிகள் சில உண்டு. தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு எழுதினால் பழை பிரதிகளைத் தந்துதவ முடியும்.

வரப் போகும் 1983ம் ஆண்டைச் சந்தா இயக்க ஆண்டாக எண்ணிச் செயல்பட விரும்புகின்றோம். இந்தத் தேசத்தின் சகல பகுதிகளுக்கும் சந்தா சேகரிப்புத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் சென்று வர உத்தேசித்துள்ளோம். மல்லிகையை இலக்கிய நண்பர்கள் அணுகுவதை விட, இலக்கிய நண்பர்களை மல்லிகை சந்தித்து உரையாட விரும்புகின்றது. ஆர்வமுள்ள இனிய நண்பர்களின் அழைப்புக்கிணங்கப் பல்வேறு பிரதேசங்களுக்கும் வந்து போகத் திட்டமிட்டுள்ளோம், சகல நண்பர்களும் எம்முடன் ஒத்துழைக்கக் கோருகின்றோம்.

இப்போது எழுதுவது சுலபம்: 1981 அக்டோபரில் எழுதியதை விட இப்போது எழுதுவது எளிது. துக்கமெல்லாம் உள்ளத்திலே ஊமையாய்க் கிடக்க, வெளியில் எங்கும் மகிழ்ச்சி பொங்கக் காண்கிறோம். நமது இதயங்கள் பேரின்பத்தால் குதூகலிக்கின்றன — இருபதாம் நூற்றாண்டின் வெங்கொடுமையை வெட்டி வீழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதன் முடிவு நெருங்கி விட்டது.

நீதி தேவன் நிதானமாய்த்தான் முன்னேறுகிறான்; அவனுடைய பாதை திருகு மறுகலானது. அழிவை அவிழ்த்து விட்டவர்கள் அழிக்கப்படுவதற்கு முன்னர், பழிக்குப் பழி வாங்கப்படுவதற்கு முன்னர், பல வருடங்கள் நாம் பெருந்துயர் அனுபவிக்க நேர்ந்தது. வார்சா, ராட்டர்டாம், ஸ்மாலன்ஸ்க் போன்ற நகரங்கள் தீயில் புதைந்து போயின.

செஞ்சேனை பெர்லினை மண்டியிடச் செய்கிறது. இதுவே நியாயம். இதுவே சரி, இதுவே மனித நேயகாரியம். ஹிட்லர் ஜெர்மனியின் தோல்வியைத் தொடக்கி வைத்தோம். இப்போது அதற்கு முடிவு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் அதை வோல் காவில் தொடங்கினோம்; ஸ்பீரியல் முடிக்கிறோம். சொல்லொணாக்கக் கஷ்டங்களையெல்லாம் வென்று சமாளித்த வீரர்கள். பெர்லின் நகர வீதிகளில் புகுந்து விட்டார்கள். விடுதலை வேள்வியில் இன்னுயிரிந்த பல வீரர்களின் ஆவிகளும் இவர்களுடன் அணிசேர்ந்து வந்துள்ளன. எல்லாவற்றையும் நினைவு கூர்வோம்; முதல் கோடையின் வெப்பம், முன்னேறி வந்த பகைவனது டாங்குகளின் கிடுகிடாய்க்கும் சத்தம், 1942ம் வருட ஸ்டேப்பி வெளிகளையும். இழிவு படுத்தப்பட்ட கசப்பான அனுபவங்களை யும், பல்லைக் கடித்துக் கொண்டே பின்வாங்கிச் சென்றதையும் சந்தே நினைவு கூர்வோம். உறுதியுடன் நிற்போம்! என்று அக் காலத்தில் நாம் ஏற்ற குளுரைகளையும் நினைவு கூர்வோம். கோழைகளாய் கூனிக் குறுகி வாழும்படி தலைவிதி நப்பாசை காட்டிய போதிலும், சோவியத் மக்கள் சாவைத் தழுவினார்களே யன்றி சரணடையவில்லை. இத்தகு பண்பின் காரணமாகத்தான் நாம் பெர்லினை அடைந்துள்ளோம். வெற்றியின் ஒளி முகத்தை இப்போது உலகம் காண்கிறது. ஆனால் வெற்றி எவ்வாறு பிறந்தது என்பதை, ரஷ்யக் குருதியால் ரஷ்ய மண்ணில் அது தோன்றியது என்பதை உலகம் நினைவு படுத்திக் கொள்ளட்டும்.

பெர்லின் வீதிகளில் செஞ்சேனை வெற்றி நடை பயின்றது கொண்டிருக்கிறது; நடப்பு நிகழ்ச்சிகளின் முக்கியத்துவத்தைக் கணநேரம் சிந்தித்துப் பார்ப்போம். கொள்ளைக்கார சாம்ராஜ்யத்தின் தலைநகராக பெர்லின் ஆன பின்னர், அயல் நாட்டுப்

படை வீரர் எவரும் அதன் வீதிகளில் வெற்றி நடை பயின்ற தில்லை. இதிலிருந்து ஒரு விஷயம் தெளிவு: ஜேர்மானியா அயல் நாடுகளில்தான் போர் நடத்தி வந்தனர். முதல் உலகப் போரை அவர்கள் தான் கட்டவிழ்த்து விட்டனர். அதில் தோற்றுவிட்ட போதிலும், அதற்கான தண்டனை அனுபவிக்காததால், இரண்டாம் உலகப் போருக்கு உடனே தயாரிப்புகளைச் செய்யத் தொடங்கினர், ஜெர்மனியப் பண்பு உணர்வின் உண்மையான மகத்துவத்துக்கு சான்று பகரும் பழம் பெரும் நினைவுச் சின்னங்கள் நூரன்பர்கிலும் வெய்மாரிலும், டிரெஸ்டனிலும் காணக்கிடக்கின்றனவென்றால், பிரஷ்யியன் ஜெனரல்களின் ஆணவத்திமிருக்கு அடையாளச் சின்னமாய்த் திகழ்கிறது பெர்லின்.

நாம் பெர்லினில் இருக்கிறோம். பிரஷ்யிய இராணுவ வெறிக்கு சமாதரி வெங்கொடுமைப் படையெடுப்புகளுக்கு முடிவு! பாசிசத்திற்கு சாவுமணி! துயரத்தைப் புள்ளி விவரங்களால் கணக்கிட முடியாது என்பமை அறிவேன்: எனினும் இங்கே ஒரேயொரு புள்ளி விவரத்தை மட்டுமே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆஸ்வீதத்தில் புகைப்படக்காரர்கள் ஒரு கிட்டங்கியைப் படம் எடுத்தார்கள்; கொலை செய்யப்பட்ட பெண்களின் தலைகளிலிருந்து கத்தரித்து எடுக்கப்பட்ட ஆறுடன் தலைமுடி அங்கே அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது. எல்லா நாடுகளிலுமுள்ள பெண்களை, பிரான்சிலும், ஸ்காட்லாந்திலும் தொலை தூரத்திலுள்ள அமெரிக்காவிலும் வசிக்கும் நம் சகோதரிகளை எத்தகைய துர்க்கதியிலிருந்து நாம் காப்பாற்றியுள்ளோம் என்பதை உலகம் காண்கிறது.

நாடு என்றமே இவ்வெறியர்களாய் இருந்ததில்லை. 'ஒநாயை அடிப்பதற்குக் காரணம் அது சாம்பல் வண்ணத்தில் உள்ளது என்பதல்ல. ஆட்டைக் கடித்து விழுங்குவதால்தான் அதைக் கொல்கிறோம்' என்று எங்கள் அரசின் தலைவர் உலகிற்குக் கூறினார். வெற்றியாளர்கள் என்ற முறையில், நாங்கள் ஒநாயின் வண்ணத்தைப் பற்றிப் பேசவில்லை. ஆனால் வாழ்வை விடப் பெரிதாக இருக்கக்கூடிய, அதாவது எங்கள் ஒவ்வொருவரின் துயரமாக வினங்கக் கூடிய ஆட்டைப் பற்றி நாங்கள் பேசுகின்றோம்; தொடர்ந்து பேசுவோம்;

இழிந்த முறையில் பழிவாங்குவதைப் பற்றி எங்கள் படை வீரர் என்றமே சிந்தித்ததில்லை என்பதை ஒவ்வொருவருக்கும் நான் மீண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மிகவும் பயங்கரமான நாட்களில், பகைவன் எங்கள் நாட்டை மிதித்துத் துவைத்தக் கொண்டிருந்தபோது கூட, எங்களுடைய படை வீரர் பழிக்குப் பழி வாங்குவதன் மூலம் தம்மைத் தாமே இழிவுபடுத்திக் கொள்ள மாட்டார் என்பதை அறிந்திருந்தேன். நாங்கள் கனவிலும் பழிவாங்க கருதவில்லை. சோவியத் மக்கள் ஒரு காலும் பாசிஸ்டுகளைப் போலக் குழந்தைகளையும் காயமுற்றோரையும் சித்திரவதை செய்யமாட்டார்கள்; நாங்கள் கோருவது நியாயத்தை மட்டுமே; எங்கள் துன்ப துயரத்தை அதனால்தான் துடைக்க முடியும். நாங்கள் பாசிசத்தை அழிக்க விரும்புகிறோம்; நீதி தர்மம் அதையே கோருகிறது. ...ஜெர்மன் படை வீரன் ஆயுதங்களை எறிந்து விட்டு சரணடைந்தால், அவனை நாங்கள் தொடமாட்டோம்; அவன் உயிர் வாழ்வான்; எதிர்கால ஜெர்

மனி ஒருவேளை அவனுக்குப் புதிய ஞானம் புகட்டும்; ஈவிரக்க மாற்ற கொலைகாரனை ஒரு தொழிலாளியாக, ஒரு மனிதனாக மாற்றிவிடும்; ஜெர்மன் போதனையாளர்கள் அதைப்பற்றி சிந்திக்கட்டும். நாங்கள் வேறு விஷயங்களைப் பற்றி, எங்களுடைய தேசத்தை, எங்களுடைய வேலையை, எங்களுடைய குடும்பங்களைப் பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

வெற்றியாளர்கள் தாராள மனப்பாங்குடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும் எனபது ஆன்றோர் வாக்கு; எங்களுடைய மக்களைப் பற்றி யாராவது குறை கூற நினைத்தாலும், அவர்கள் தாராள மனப்பான்மை இல்லாதவர்கள் என்று மட்டும் கூற முடியாது; நிராயுத பாணிகளை எதிர்த்து நாங்கள் சண்டையிட மாட்டோம்; நிரபராதிகளைப் பழிவாங்க மாட்டோம். ஆனால் நாங்கள் எதையும் மறக்கவில்லை; கொலைகாரர்கள், தூக்கிலிட்டவர்கள், தீயிட்டு எரித்தவர்கள் மீதள்ள எங்கள் கோபமும் வெறுப்பும் குறையவில்லை. குறையவும் குறையாது. குழந்தைகளை உயிரோடு புதைத்த குரூரமான அரக்கர்களை மன்னிக்க வேண்டும் என்று எழுதுவதை விட, என் கையை வெட்டியெறியவும் தயங்க மாட்டேன். எங்கள் நாட்டுப் பிரஜைகள் அனைவரும், உலகெங்கும் வசிக்கும் நேர்மையான மக்கள் அனைவரும் இதே போலவே சிந்திக்கின்றனர், உணர்வு கொண்டுள்ளனர் என்பதை அறிவேன்.

நாங்கள் பெர்லினில் இருக்கிறோம்: இந்த நூற்றாண்டின் கிரகணம் முடிந்துவிட்டது. நாடுகளையும், மனச் சாட்சியையும், உள்ளுணர்வையும் பீடித்திருந்த பீடைகள் விலகிவிட்டன:

இதைப்பற்றி எவ்வளவோ கூற முடியும்! ஆனால் எல்லாம் அனாவசியம், ஒரே ஒரு சொல்லைத் தவிர, பெர்லின், பெர்லின்!, இங்கே இடிபாடுகளுக்கும், கட்டுப்போக்கும், தீச்சுடர்களுக்கு மிடையே, எங்கள் தாயகத்தின், குழந்தைகளின், உலகம் அனைத்தின் இன்ப வாழ்வு உதயமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ●

இந்தியாவும் சோவியத் திரைப்புடங்களும்

வி. பி- சரத்தே

முதலாவது சோவியத் திரைப்படம், 1939 ஆகஸ்டில் இந்தியாவில் திரையிடப் பெற்றது.

சோவியத் படங்கள் இந்தியாவில் திரையிடப் படுவதற்கு முன்பே, அவற்றின் புரட்சிகரத் தன்மை பற்றியும், சமுதாய உண்மைகளை அவை பிரதிபலிப்பது பற்றியும், திரைப்படத் துறையில் ஆர்வமுள்ள இந்தியர்கள் அறிந்திருந்தனர். அவர்களில் சிலர், ஈசன்ஸ்தின் டைரக்ட் செய்த 'போர்க் கப்பல் போதம் கின்' புதோவ்கின் டைரக்ட் செய்த 'தாய்' ஆகிய படங்களைக் காணும் வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தனர். இவ்விரு டைரக்டர்களும், திரையுலக மேதைகள் ஆவர்; இவர்களது நூல்களைப் படிக்கும் வாய்ப்பும் சிலருக்குக் கிடைத்தது. 'முதலாவது பீட்டர் சக்கர வர்த்தி' என்பது இந்தியாவில் பொது மக்களுக்கு முதல் முதலாவது

கத் தியையிடப் பெற்ற சோவியத் படமாகும். வெனினைப் பற்றியோ, ரஷ்யப் புரட்சியைப் பற்றியோ நேரடியாக எவ்விதக் குறிப்பும் இதில் கிடையாது. எனவே பிரிட்டிஷ் தணிக்கைக் குழுவினர் இதைத் திரையிட அனுமதித்தனர்.

இதற்கு முன்னாடுகளுக்குப் பிறகு, இரண்டாவது சோவியத் படம் இந்தியாவில் திரையிடப் பெற்றது: 'மாக்கிம் கார்க்கியின் இளமைப் பருவம்' என்ற அந்தப் படம், 'சோவியத் நண்பர்கள் சங்க'த்தால் இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. நானும் எனது நண்பர் திரு. ஏ. எஸ். ஆர். சாரியும், அந்தப் படத்தின் பிரதியைப் பெறுவதற்காக பம்பாய் சங்க அலுவலகத்திற்குச் சென்றோம். அதைத் திரையிடுவதற்குத் தணிக்கைக் குழுவின அனுமதியும் பெற்றோம். அப்பொழுது பாசிசத்திற்கு எதிராக நடைபெற்ற போரில் பிரிட்டனும் சோவியத் யூனியனும் கூட்டாளிகளாக இருந்தபடியால், தணிக்கைக் குழுவின் அனுமதியை எளிதில் பெற முடிந்தது. 'அலெக்சாந்தர் நெவஸ்கி', 'அவன் தாயகத்தைப் பாதுகாக்கிறான்', 'ஜோயா' முதலிய சோவியத் படங்களை இந்தியாவில் முதன் முதலில் காணும் வாய்ப்பு இந்தியர்களுக்குக் கிடைத்தது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின், இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றது; நாஜிகளை முறியடித்த சோவியத் மக்களின் வீர வரலாற்றைச் சித்திரிக்கும் பல ரஷ்யப் படங்கள் இந்திய நாடெங்கும் காட்டப்பட்டன. 'ஸ்டாலின்கிராடு யுத்தம்' என்ற படம், இந்தியாவில் பெரிதும் பாராட்டப் பெற்றது.

பிரபல சோவியத் டைரக்டர் புதோவ்கினும், நடிகர் செர்க் சோவம் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்த பொழுது, இந்திய மற்றும் சோவியத் படத் தயாரிப்பாளரிடையே சீரிய நேச உறவுகள் ஏற்பட்டன. அதே வேளையில் 'தர்கி - கே - லால்' ('பூமியின் குழந்தைகள்') என்று இந்தியப் படத்தை, 'வோலெக்ஸ்போட்பிவிம்' நிறுவனம் முதல் முதலில் விலைக்கு வாங்கியது. கிருஷ்ண சந்திரன் கதையைத் தழுவி, கே. ஏ. அப்பாஸ் இதைத் தயாரித்து, டைரக்ட் செய்தார். 1953 வங்காவப் பஞ்சத்தைச் சித்திரித்த படம் இது.

1952ல் முதலாவது இந்தியத் தூதுக் குழு சோவியத் யூனியனுக்கு விஜயம் செய்தது. பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை படத் துறையைச் சேர்ந்த கலைஞர்கள் இதில் இடம்பெற்றிருந்தனர்.

1964ல் கே. ஏ. அப்பாஸ் தலைமையில் இரண்டாவது தூதுக் குழு சோவியத் யூனியன் சென்றது. அவர்கள் ஐந்து இந்தியப் படங்களைச் சோவியத் யூனியனுக்கு எடுத்துச் சென்றனர். அவற்றுள் 'தோ பிகா ஜமீன்', 'ஆவாரா' ஆகியவை சோவியத் மக்களின் இதயத்தைக் கொள்ளை கொண்டன. ராஜ்கபூர் டைரக்ட் செய்த 'ஆவாரா'வின் திரைக்கதையை நானும் கே. ஏ. அப்பாசும் எழுதியிருந்தோம். எமது ரஷ்ய விஜயத்தின் போது, திரைப்படத் துறையில் சோவியத் - இந்திய கூட்டுத் தயாரிப்புக்குத் திட்டமிடப் பெற்றது. அதன்படி, இந்திய, சோவியத் கலைஞர்கள் நடத்த 'அபஞ்சி நிகிதின்' தயாரிக்கப் பெற்றது.

முற்போக்கு இலக்கியமும்
அதன் எதிரணியினர்களும்:

சில நிரூபணங்கள்

த. கலாமணி

ஈழத்து இலக்கியத்துறையில் வாதப் பிரதிவாதங்கள் இடம் பெறுவது ஆரோக்கியமானதே. வளரும் இளம் இலக்கிய சமுதாயம் இந்த நாட்டில் நடந்த இலக்கிய சம்வாதங்கள், போராட்டங்கள் பற்றித் தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்கு இந்த வாதப்பிரதிவாதங்கள் பல அரிய கருத்துக்களை வெளிக்கொண்டு வரும் என சில நல்லெண்ணம் கொண்ட இலக்கிய நெஞ்சங்கள் எதிர்பார்ப்பதும் இயல்பானதே. ஆயினும், இன்றைய காலகட்டத்தில் இலக்கிய ரீதியான கருத்து மோதல்கள் தனிமனித விவகாரங்களாகத் தலையெடுத்து, ஈழத்து இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பலரை அம்பலப் படுத்திச் சந்திக்கிழுக்கும் நிலையும் தோன்றியுள்ளது. புனைபெயர்களுக்குள் ஒளிந்துகொண்டு மற்றையவர்களின் இலக்கிய நேர்மையைச் சந்தேகிக்கும் வகையில் மூன்றாந்ர சினிமாக்கிசு கிசுக்களை ஒத்த 'கசாமுசாக்களை' ஒரு சிலர் எழுதிக் கொள்வதும், இத்தகைய புனைபெயராளரின் முகமூடிகளைக் கிழித்தெறிந்து அவர்தம் இலக்கிய ஊழல்களை வெளிக்கொணரவென இன்னும்

ஒரு சாரார் ஆலாய்ப் பறப்பதும் நகைப்புக்கிடமாகவே உள்ளன.

மல்லிகை ஆண்டு மலரில் கந்தையா நடேசன் எழுதிய 'இலங்கை முற்போக்கு இலக்கியமும் அதன் எதிரணியினர்களான மரபுப் பண்டிதர்களும் மார்க்ஸியப் பண்டிதர்களும்' என்ற கட்டுரைக் கருத்துக்கள் சம்பந்தமாக நடைபெறும் இந்த விவாதத் தொடரில், கந்தையா நடேசன் குறிப்பிடும் எக்கருத்துக்கள் வாதப் பிரதிவாதங்களுக்குள்ளாகின்றன என்பதை முதலில் நோக்குவோம்.

'இலங்கை முற்போக்கு இலக்கிய எதிரிகளாகத் தோன்றியுள்ள மரபுப் பண்டிதர்களும், 'மார்க்ஸியப் பண்டிதர்களும்' ஒத்த முற்போக்கு இலக்கிய எதிர்வாதக் கருத்துக்கள் பலவற்றைக் கொண்டவர்களாக விளங்கும் இரட்டை முகத்தினர் ஆவர்' என்பதே கந்தையா நடேசனின் கட்டுரையின் மையக் கருத்தாகும். இதனை வலியுறுத்தும் வகையில், 'மரபுப் பண்டிதர்கள் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலிருக்கும் சாதி ஒடுக்கு முறை

களுக்கு எதிரான இலக்கியங்களை அங்கீகரிக்க முடியாமல் எதிர்த்து நின்றமைக்கு சாதி அடக்குமுறைகளைத் தொடர்ந்தும் டெனக் காக்கும் அவர்களது சமூக நோக்குக் காரணமாக திருந்தி ருக்கிறது' என்றும் 'மார்க்ஸியப் பண்டிதர்கள், முற்போக்கு இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தங்கள் சிருஷ்டிகளில் சித்திரிக்கும் சாதி அடக்கு முறைகள் இன்று தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இல்லை யென்று பிரசாரம் செய்வதன் மூலம் சாதியின் தளைகளை மேலும் பேணுகின்றவர்களாகவும் இருந்து வருகின்றனர்' என்றும் மரபுப் பண்டிதர்களிடையேயும் மார்க்ஸியப் பண்டிதர்களிடையேயும் கட்டுரையாளர் ஒருமைப்பாட்டைக் காணவிழைவதும் கருத்திற் கொள்ளப்படவேண்டும். இக்கருத்துக்களின் அடிப்படையிலேயே, 'இவர்கள் இருவரினதும் (டொமினிக் ஜீவா, டானியல்) தமிழ் இலக்கிய முக்கியத்துவத்தினை ஜீரணிக்க இயலாத பழைமை வாதிகளே முற்போக்கு இலக்கிய எதிர்ப்பினைத் தீவிரமாக முன்வைத்து 'இழிசனர் இலக்கியம்' எனச் சாடினர்' என்றும், 'அறுபதுகளில் மரபுப் பண்டிதர்களின் தாக்குதலுக்கு இலக்கான டானியல், ஜீவா ஆகிய இருவருந்தான் இன்று மார்க்ஸியப் பண்டிதர்களின் இலக்கிய எதிர்ப்பாளாகத் தோன்றுகின்றனர்' என்றும் கந்தையா நடேசன் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும்.

ஈழத்துப் புனைகதை இலக்கியத்தின் தனித்துவத்திற்கும், அதன் செழுமைக்கும் தூண்டுகோலாயமைந்தது அறுபதுகளில் நடைபெற்ற 'மரபுப் போராட்டமே' என்பது ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியை உன்னிப்பாகக் கவனித்துவரும் அனைவரும் அறிந்த ஒரு வீடயம். 'இழிசனர் இலக்

கியப் பிரச்சினை பற்றிய தரவுகளும் கால முரண்கொண்ட ஆதாரங்களும் வலிந்த முடிவுகளும் தகுதின்றார் கந்தையா நடேசன்' என என். கே. ரகுநாதன் கூறுவதைவிட, தமது கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் வகையில் மரபுப் போராட்டம் குறித்த பல ஆதாரங்களைக் கந்தையா நடேசன் தமது கட்டுரையில் தரத் தவறிவிட்டார் என்று கூறுவதே பொருத்தமாகும்.

இலக்கியப்பொருள், இலக்கிய வடிவம், உரைநடை, இலக்கணவமைதி ஆகியவற்றிலே தொன்று தொட்டுக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த மரபுகள் மீறப்படலாகாது என்ற கொள்கையினை மாபுப் பண்டிதர்கள் கொண்டிருந்தனர். (1) தமிழ் இலக்கியத்தினதும் தமிழ் மொழியினதும் பாதுகாவலர்கள் பண்டித வர்க்கத்தினரே. (2) கல்லாதார்க்கு இலக்கியத்திலே இடமில்லை, (3) கற்றார் வழக்கே செந்தமிழ் வழக்கு, (4) கொடுந்தமிழ் வழக்கிலே மொழி உழிந்துவிடும், (5) சிருஷ்டி இலக்கிய கர்த்தாக்கள் கல்விறிவற்றவர்கள் (6) சிருஷ்டி இலக்கியத்திலே கொடுந்தமிழ் வழக்கு சிறுபங்கே இடம்பெறவேண்டும், (7) 'புனைகதை வடிவம் இலக்கியமாகாது' எனும் கருத்துக்களுடையோராயும் மரபுப் பண்டிதர்கள் விளங்கினர் என்பதற்குப் போதிய ஆதாரங்கள் உள்ளன வெனினும், ரகுநாதன் கூறுவது போல 'காலவேகத்தோடு நின்று பிடிக்க முடியாது வீழ்ந்து அழிந்துபோன ஒரு பிரச்சினைக்கு' ஆதாரங்கள் தேடுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமுமன்று.

சோ. இளமுருகனார் தலைமையில் அணிதிண்டிருந்த இம்மரபுப் பண்டிதர்கள், 'தமிழ்ப்

பாதுகாப்புக் கழகத்தினர்' என்ற பெயருடன் 'செந்தமிழ் வழக்கு' என்ற பெயரில் சோ. இளமுருகனார் எழுதியுள்ள நூலொன்றையும் வெளியிட்டுள்ளனர் (செந்தமிழ் வழக்கு', தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழக வெளியீடு. 196) 'செந்தமிழ் வழக்கு' எனும் பதப் பிரயோகம் இருக்கும் போது 'இழிசனர் வழக்கு' என்ற பிரயோகம் எவ்வாறு உருவானது என வினவ முற்படுகையிலேயே, 'டானியல், டொமினிக் ஜீவா போன்றவர்களும், அவர்கள் சார்ந்து நின்ற முற்போக்கு அணியினரும் படைத்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கை அவலங்களைச் சித்திரிக்கும் இலக்கியங்களும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களால் படைக்கப்பெற்ற இலக்கியங்களும் 'இழிசனர் இலக்கியங்கள்' எனக் கேலி செய்யப்பட்டன' என்று கந்தையா நடேசன் குறிப்பிடுவது கவனத்திற்குரியதாகின்றது. இந்நேரத்தில், 'சாதிமுறைக்கு எதிரான அடிக்கருவையும் 'இழிசனர் வழக்கு' மொழியையும் விட்டு விட்டால் இவர்களுக்கு வேறு கதியேயில்லை' என்று என்னையும் என்போன்றோரையும் நையாண்டி செய்பவர்கள் நமது இலங்கைத் திருநாட்டில் நிறைய இருக்கின்றனர் என 'பஞ்சமர்' என்ற தனது நாவலின் முன்னுரையில் டானியல் குறிப்பிடுவதும் இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது.

" 'இழிசனர்' என்போர் அறிவீனர், கீழ் மக்கள், தாழ்ந்தவர் என்பதே மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி கூறுகின்ற பொருளாகும்' எனக் கந்தையா நடேசன் குறிப்பிடுவதிலிருந்து, இழிசனர் என்பது கீழ் மக்கள், தாழ்ந்தவர் என்ற கருத்துப் படவே பிரயோகிக்கப்பட்டதென அவர் வலியுறுத்துவது எப்படிப் புது வியாக்கியானம் ஆகும்

என்றே ரகுநாதனிடம் கேட்கத் தோன்றுகிறது. 'இழிசனர் வழக்கு' என்னும் வாதமும், தமிழ் இலக்கண இலக்கிய அறிவின்மை என்னும் வாதமும் நவீன இலக்கிய ஆக்க எழுத்தாளர்களுள் பலரின் சமூகப் பின்னணியைத் தாக்குவதாகவும் அமைந்தபடியால், இவ்வாதத்திற்கு இலக்கிய வரலாற்றுப் படையிலும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் பலத்த எதிர்ப்பினைத் தெரிவித்தது'' (புதுமை இலக்கியம் 1975, பக். 42) என கா. சிவத் தம்பி குறிப்பிடுவதையும் புது வியாக்கியானம் எனக் கொள்ளலாமா? இந்நிலையில், 'இழிசனர்' குரல் எழுந்தபோது கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களை மட்டுமே அது சுட்டியதாக, முற்போக்கு இலக்கிய அணியைச் சேர்ந்த எவரும் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் மனங்கொள்ளவில்லை' என்ற ரகுநாதனின் வாதம் எவ்வாறு ஏற்புடையதாகும்?

இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தின் ஆதரவில் யாழ்ப்பாண நகரமண்டபத்தில் 13-1-63 அன்று நடைபெற்ற தமிழ் இலக்கிய விழாவில் மாலை நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்கி வடபகுதி உதவி வித்தியாதிபதி திரு. சி. உ. சோமசேகரம் பேசுகையில் 'தாழ்ந்த குணமுடைய பலர் இலக்கியத்துறையில் முன்னேறியிருக்கிறார்கள்' (தினகரன் 13-1-63) என்று குறிப்பிட்டிருப்பதும் 'இழிசனர்' என்ற பதத்திற்கு விளக்கம் கூறுவதாகவே அமைகிறது.

மேலும் 'தமிழ் இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சியற்ற இத்தகைய எழுத்(துத்) தோழர்கட்குத் தங்களின் சிகப்புச் சாயத்தை அவர்களும் பூசிவிட்டார்களே

என்பதற்காக. தமிழ் மரபிலும் ஆங்கில இலக்கியக் கடலிலும் முழுகித் தினைத்த சில தரம் வாய்ந்த விமர்சகர்கள், முண்டு கொடுக்க முயல்வதையும் நாம் கண்டிருக்கிறோம், வெறுக்கின்றோம்' தினகரன் 8-12-62) என 'மரபுக்ள் மீறப்படலாகா' என்ற அணியைச் சார்ந்த 'புதுமைப் பண்டிதன்' குறிப்பிடுவதும், 'இழிசனரிலிருந்து' தாம் தோன்றிய சமூகத்தைச் சார்ந்த வர்களைப் பிரிக்கும் முயற்சியே யாம்.

ஈழத்து மரபுவழி இலக்கிய கர்த்தாக்களை விழித்தெழச் செய்து, ஈழத்தின் தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியம் அவர்கள் கைகளிலிருந்து பிடுங்கப்பட்டு, எதிர்காலத்திலும் அவர்களின் முதன்மை பறிக்கப்பட்டுவிடும் என்பதையும் அவர்களுக்கு உணர்த்திய காரணிகளைச் சற்றே நோக்குங்கால், 'இ.மு. எ. சங்கம் சோஷலிச யதார்த்தவாத இலக்கியத்தை முன்வைத்தபோது அதன் உறுப்பினராயிருந்த சாதாரண தொழிலாளர் வர்க்க எழுத்தாளர், 'இழிசனர் வழக்கு' என ஒதுக்கப்பட்ட பேச்சு வழக்கு இலக்கிய அந்தஸ்துப் பெறும் வகையில் இழிசனர் வழக்கைத் தமது புனைகதைகளில் கையாண்டதோடு அமையாது, சாதி, மதம், வர்க்கம் தொடர்பாகப் புரட்சிகரமான கருத்துக்களையும் இலக்கியத்திற் புகுத்தியமை', 'இ.மு. எ. சங்கம் தனது உறுப்பினர் பலரின் ஆக்க இலக்கிய நூல்கள் பலவற்றை வெளியிட்டு வைத்ததுடன் விமர்சனக் கூட்டங்களும் நடாத்தியமை', 'இ.மு. எ. சங்கத்தினாலே தொடக்கப்பட்ட எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகமானது அதன் உறுப்பினர் பலரின் நூல்களை (கே. டானியல் 'டானியல் கதைகள்', டொமினிக் ஜீவாவின்

'சாலையின் திருப்பம்', பெனடிக்கர் பாலனின் 'குட்டி' ஆகியவையும் உட்பட) பதிப்பித்து வெளியிட்டமை', 'இச்சந்தர்ப்பத்தில் டொமினிக் ஜீவாவின் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' என்ற சிறுகதை 1961ம் ஆண்டுச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு வழங்கப்பட்டமை, 'இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் ஆதரவாளரான கி. லக்ஷ்மணனின் 'இந்திய தத்துவஞானம்' என்ற நூலுக்கும் அதே ஆண்டு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு வழங்கப்பட்டமை' ஆகியவை இத்தகைய காரணிகளாய் அமைந்தன எனலாம்.

டொமினிக் ஜீவாவின் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' என்ற நூலுக்குப் பரிசு கொடுத்திருப்பதைக் கண்டித்து எழுதினாரென, டொமினிக் ஜீவாவினாலேயே குறிப்பிடப்படும் 'இருட்டுக் கனவான்' எழுதியதாகக் கூறப்பட்ட (மல்லிகை ஒக்டோபர் 82) கடிதத்திலும், '.....அத்துடன் நமது நன்னூல் சூத்திரத்தின்படி ஆசிரியருக்குக் குலம், கோத்திரம் மிக மிக முக்கியமான அமிசம். எனவே இந்நூலாசிரியரை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், குலதர்மப்படி கூட, நன்னூல் சூத்திரத்திற்கமைய இதை ஒரு நூலாகவே கருதியிருக்கக் கூடாது ... மொத்தமாகப் பார்க்கப் போனால் இந்த நூலை இழிசனர் இலக்கியம் என்றே நான் துணிந்து கூறுவேன்' என்ற வாசகங்களும் 'இழிசனர் இலக்கியம்' என்ற பதப்பிரயோசம் உள்ளீடாகக் கொண்டிருந்த கருத்தை வெளிப்படுத்துவனவாகவே உள்ளன.

'சாதி ஒழிந்து விடவில்லை. அடக்குமுறைகள் தீர்ந்து விடவில்லை. சாதிமுறை புதிய வழிகளில் அமுல் நடத்தப்படுகின்றது. அடக்குமுறைகள் புதிய

ருபங்களில் கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்றன. எழுத்தாளர்கள் எல்லோரும் பிரம்மமாக்கள் என்று இறுமாந்து டோயிருக்கலாம். தூய உள்ளத்தோடு பேளுவைப் பிடிப்பவர்களும் இருக்கின்றனர். எழுதிய இடைசியத்தோடு வாழ்ந்து காட்டுபவர்களும் இருக்கின்றனர். நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்க முடியாதவற்றை எழுதும் சொல்வேந்தர்களும் உள்ளனர். எழுத்தில் இலட்சியத்தைக் கொட்டிவிட்டு அதற்கு நேர் மாறாக வாழ்க்கை நடத்தும் போலிகளும் உள்ளனர். எழுத்தாளர் மத்தியிலும் சிலரிடம் சாதி இருக்கிறது. பேரு ஓர் இலட்சியச் சின்னம். அதைப் பிடித்துப் புகழ்தேட வேண்டியிருப்பதனால், மனதிலிருப்பதை அவர்கள் மறைத்து வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்குள்ளாகின்றனர்' — இவை ரகுநாதன் எழுதிய வாசகங்கள். இதற்கு உதாரணமாக தாமையடி பற்றிய ஒரு குறிப்பும ரகுநாதனின் கட்டுரையில் காணப்படுகின்றது.

'வாழ்நிலைதான் கருத்துக்களைத் தீர்மானிக்கின்றன' என்பது மார்க்ஸியக் கருத்தானால், சாதிமுறை புதியவழிகளில் அமுல் நடத்தப்பட்டு, அதன் அடக்குமுறைகளும் புதிய ரூபங்களில் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கின்ற இன்றைய காலகட்டத்தில், 'சில இலக்கிய ஏடுகளை துருவி நோக்குபவர்கள்' என்ற தகையையுடன் மட்டும் கந்தையா நடேசன் போன்றோர் சாதியை மிகுதியாகத் தூக்கிப்பிடித்து வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறார்' என்போரும், 'உலக வளர்ச்சியின் அலைக்குள் சாதி தகர்ந்து வருகிறது' என்று எழுதுவோரும், 'பஞ்சமில்' சித்தரிக்கப்படும் ஜாதி ஒடுக்குமுறை இலங்கையில் இல்லை என்பன போன்ற விஷக் கருத்துக்களை

எழுதியிருப்போரும் மார்க்ஸியத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களாக வெளிச்சம் போடுவது எவ்வகையில் இசைவாகும்? '...கலாபூர்வமான அழகுணர்ச்சியின் பூரணத்துவமே இலக்கியம்' என்று கருதுகிற நவீன இலக்கியகாரர் எப்படி மார்க்ஸியப் பண்டிதர் ஆவர்?' என்ற ரகுநாதனின் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, இக் கூட்டத்தினருக்கு 'மார்க்ஸியப் பண்டிதர்கள்' என கந்தையா நடேசன் பெயர் குட்டியதைத் தவறெனக் கொண்டாலும், 'மார்க்ஸியப் பண்டிதர்கள் என்போர் யாவர்?' என்ற விமர்சனங்கள் ஒரு புறமிருக்க, வாழ்நிலையின் தரிசனங்களை மறுத்து, மார்க்ஸியக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களாகக் காட்டிக் கொள்வோரை முற்போக்கு இலக்கிய எதிர்பாளராக இனங்காண்பதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்?

யாரும் விரும்பியோ விரும்பாமலோ டானியல், டொமினிக் ஜீவா ஆகிய இருவரும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் தவிர்க்க முடியாதவராகின்றனர். டானியல், டொமினிக் ஜீவா என்ற இந்தத் தனிநபர்களை எதிர்க்கத் தோன்றியவர்களாக மரபுப் பண்டிதர்களையும் மார்க்ஸியப் பண்டிதர்களையும் கந்தையா நடேசன் சித்தரிப்பதாகத் தோன்றினாலும், டானியல், டொமினிக் ஜீவா என்ற தனிநபர்களையன்றி அவர்களின் சமூகப் பின்னணியைத் தாக்கும் முற்போக்கு இலக்கிய எதிர்ப்பாளராகவே மரபுப் பண்டிதர்களையும், மார்க்ஸியப் பண்டிதர்களையும் சித்தரிப்பதற்கு ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு வழிசமைத்திருக்கின்றது என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை.

யடைகின்றேன். மறுபுறம் இப் படியாகப் புதுப் புத்தகங்கள் வெளிவருவதைக் கண்டு பொருமையா பொசுங்கும் இதயங்களும் நம்மிடையே இல்லாமல் இல்லை.

● குறுநாவல் போட்டியொன்று மல்லிகையில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. எனக்கு எழுத ஆவல். ஆனால் கால அவகாசம் போதாது. இதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் யோசித்து இன்னும் காலக் கெடு கொடுத்தால் என்ன?

புத்தூர். கே. ரவீந்திரன்

பலர் காலம் போதாது எனக் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, முடிவுத் திகதியைப் பின் போட்டுள்ளோம். பிறிதொரு இடத்தில் அதைப் பற்றிய அறிவித்தலை இந்த இதழில் பார்க்கலாம், நீங்கள்.

● உங்களைத் தாக்குபவர்களும் கல்லெறிபவர்களும் புனைபெயர் என்ற மறைப்புக்குள் தங்களது முகங்களைப் புதைத்துக் கொண்டு அவதூறு பேசுகின்றனரே இதே அடிப்படைக் கோழைத் தனமல்லவா? நெஞ்சுரம் இருந்தால் தங்களது சொந்தப் பெயரில் உங்களைக் சாட இவர்களுக்கு ஆண்மையற்றுப் போய்விட்டதே. ஆண்மையற்ற இவர்கள் இலக்கிய நேர்மை, சத்தியம் பற்றிப் பேசும் போது இவர்களது புனைப் பெயர்களே இவர்களைப் பார்த்துச் சிரிப்பாய்ச் சிரிக்குமல்லவா. உங்கள் மீது கல்லெறிபவர்களின் உண்மைப் பெயர் உங்களுக்குத் தெரியுமா?

உரும்பராய். கராஜ்குமார்

நான் அடிக்கடி என்னைப் பற்றிச் சொல்வதுண்டு. நான் பாஷாணத்திலே புழுத்த புழு!

இந்த அவதூறுகளும் கல்லெறிசுளும் திட்டல்களுமே கடந்த காலங்களில் என்னை வளர்த்தெடுத்தன. இதைக் கண்டு எனக்குள் நானே சொல்லிக் கொள்வதுண்டு. என்னிடம் ஏதோ இருப்பதினால்தானே இவர்களெல்லாம் என்னை இப்படிக்கீறிக் கிழிக்கின்றனர். எனவே எடுத்த காரியத்தில் தொடர்ந்து முன் செல்ல வேண்டும் என என்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்வேன். இவர்களது பெயர்கள் எனக்குத் தெரியும். இப்படியான இலக்கியக் கோழைகள் பற்றி — தனது கருத்தைத் துணிச்சலாகத் தனது சொந்தப் பெயரில் வெளியிடத் தகுதியற்ற இதுகளைப் பற்றி நான் அப்படியொன்றும் அலட்டிக் கொள்வதில்லை, எதிர் காலத்தில் இவர்களது கல்லெறி நிலை நிக்காது. எனது செயல்கள்தான் சரித்திரத்திற்குப் பதில் சொல்லி நிற்கும்.

● உங்கள் கால இலக்கிய நிலைகளுக்கும் இன்றைய இளம் இலக்கியகாரரின் எழுத்து நிலைகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

சங்கானை. ஆர். மனோகரன்

அந்தக் காலத்தில் தினசரியின் வார இதழ்களிலும் ஒரு சில மாத இதழ்களிலும் எழுதியதுடன் அதைப் பற்றியே இலக்கியக் கூட்டங்களில் அடிக்கடி பேசிக் கொள்வோம். ஆனால் இன்று புதிய எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புக்களைத் தொகுத்து நூலுருவில் கொண்டு வருகின்றனர். இது ஒரு முன்னேற்றம். அவர்களைப் பற்றிய ஒரு பொது முடிவு எடுப்பதற்கு இது உதவுகின்றது.

அந்தக் காலத்தில் எழுத்துத் துறையில் இருந்த கணிசமான

வர்களிடம் பரஸ்பரம் மதித்து நடக்கும் நல்ல பண்பு இருந்து வந்ததுண்டு. அவதூறு பேசாத நல்ல பழக்கம் பலரிடம் இருந்ததுண்டு. ஆனால் நிலைமை இன்று அப்படி இருக்கவில்லை.

● மறைந்த எழுத்தாளர், கவிஞர்களின் அட்டைப் படங்கள் மல்லிகையில் வெளிவருகின்றனவே, இது நல்ல முயற்சி. இதைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிப்பீர்களா?

கோப்பாய். ம. த. விக்ரம்

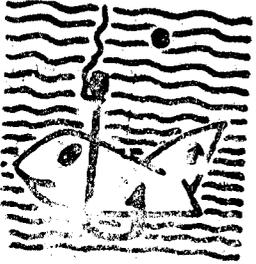
இந்த மண்ணைப் பற்றிக் சிந்தித்த, இந்த மண்ணுக்காக உழைத்த சகலரையும் நாம் என்றும் கௌரவிப்போம். இது தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்படும்.

● சுந்தர ராமசாமியின் ஜே. ஜே. சில குறிப்புகள் வாசித்தீர்களா? ஜே. ஜே. என்ற பாதிரம் பற்றி உங்களது கருத்தென்ன?

புலோவி, சிறினிராஜ்

வாசித்தேன். இது சம்பந்தமாக மறைந்த கைலாசபதி அவர்சனூடனும் உரையாடியிருக்கின்றேன். இந்த நூலைப் பற்றி அவரே ஒரு விமர்சனம் எழுதவதாகவும் ஒப்புக் கொண்டிருந்தார். சுந்தர ராமசாமிதான் ஜே. ஜே. என்றொரு கருத்தும் நிலவுகின்றது. எனக்கென்னமோ அப்பாதிரம் பல முரண்பட்ட குணச் சேர்க்கைகளைக் கொண்டு இயங்குவதாகப் பட்டது. அது பற்றிக் கருத்துக் கூறுவதென்றால் விமர்சனத்தில்தான் முழுமையாகக் கூறமுடியும்.

● படைப்பாளிகளின் எழுத்தும் வாழ்க்கை, முறையும்

தூண்டில்

● ஈழத்திலிருந்து அடிக்கடி நல்ல நூல்கள் வெளிவருகின்றனவே, உங்களுக்கு இதனால் மகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றதா?

மானிப்பாய். ம. ஸ்ரீதரன்

கொள்ளை மகிழ்ச்சி எனக்கு. என்னதான் வக்கணையார் யார் பேசினாலும் இந்த நாட்டு எழுத்தாளரின் புத்தகங்கள் புதிதாக வெளிவரும் போது எனது புதிய நூல்கள் வெளிவருவதைப் போன்று மட்டற்ற மகிழ்ச்சி

முரண்பட்டிருத்தல் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

மல்லாகம். கே. மகேஸ்வரன்

எனக்கொரு நண்பர் இருக்கிறார். நீண்ட காலத் தோழர். பெயர் ஐ. ஆர். அரியரத்தினம். மிக மிக ஆழமான ஆங்கிலப் புலமையும் பிரச்சினைகளின் மையக் சுருத்துக்களை மிக மிக நுட்பமாக உற்றுணர்ந்து அதன் மூலத்தைக் கண்டுணர்ந்து சொல்லும் ஆற்றலும் அறிவும் புத்தி நுட்பமும் கொண்டவர் என என்னால் கருதப்படுபவர். பல்வேறு பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக எனக்குச் சந்தேகங்கள் ஏற்படும் காலங்களில் நான் அவரிடம் சென்று பல விவரங்களைக் கேட்டறிவது வழக்கம்.

பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் என நினைக்கின்றேன். பிரச்சினைக்குரிய ஒரு எழுத்தாளர் பற்றிக் கதை வந்த பொழுது — அந்த எழுத்தாளரையும் அவருக்கு நன்கு தெரியும் — அவர் தெளிவாகவே இப்படிச் சொன்னார். யாழ்ப்பாணத்துச் சனங்களை ஏதோ ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் என நான் நினைக்கவில்லை. மிக ஆழமான, அடக்கமானவர்கள். ஒருவன் இன்றைக்கு உச்சக் கட்டத்தில் வாழுகிறவனாக இருக்கலாம். இந்தச் சனங்கள் அவனுக்கென்று ஒரு 'மாக்ஸ்' போட்டு விடுவார்கள். எத்தனை வருஷம்தான் செல்லட்டுமே, கடைசியில், சனங்கள் முதலில் போட்ட மாக்ஸே அந்த நபருக்கு தேறும். இது நான் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை. இந்த நபருக்கு நான் இண்டைக்கு 25 மாக்ஸ்தான் பொறுறன். காத்திருந்து பாரும. இது தான் இவரது கடைசி கால மாக்ஸாகவும் இருக்கும் எனச் சொன்னார், படைப்புக்கும் வாழ்க்கை நெறிமுறைகளுக்கும்

முரண்பட்ட பலருக்கு நான் எனது மனசிற்குள் மாக்ஸ் போட்டு வைத்திருக்கின்றேன். அது பற்றித் தனிப்பட்ட முறையில் கேட்டால் பதில் சொல்லுவேன்.

● சாகித்திய மண்டலப் பரிசு இம்முறை கொடுக்கப்பட்டது பற்றி என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

முதூர். ரா. கணேசன்

நீண்ட காலத்திற்குப் பின்னர் பலருக்குப் பரிசு கிடைத்துள்ளது. அவர்களுக்கு எமது மகிழ்ச்சி கலந்த பாராட்டுக்கள். அதே சமயம் ஒன்றைச் சுடுபுக் காட்டலாம் என நினைக்கின்றேன். இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆயிரம் ரூபா பரிசு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதே அளவு தொகைதான் இவ்வாண்டும் ஒவ்வொரு எழுத்தாளர்களுக்கும் கிடைத்துள்ளது. பரிசுப் பணம் அதிகரிக்கப்பட்டிருந்தால் இன்னும் சந்தோஷமாக இருக்கும். அடுத்த அடுத்த ஆண்டுகளில் இதைக் கவனத்தில் அந்த நிறுவனம் எடுத்துக் காரியமாற்ற வேண்டும்.

● புதிய புதிய நூல்கள் உங்கள் முயற்சியால் வெளிவருவதைப் பொறுக்காத பொச்சரிப்புக் கொண்ட ஒரு சிலர் உங்கள் மீது சேற்றை அள்ளி வீச முனைகின்ற சம்பவங்களின் வெளிப்பாடுகளைச் சமீபத்தில் பார்க்க முடிகின்றதே, இது பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கொழும்பு 5. த. தேவரஞ்சன்

நான் இதைப் பற்றி ஒன்றுமே நினைப்பதில்லை. இந்த அவலக் குரல்களையும் ஆதங்கப் பெருமூச்சுக்களையும் கூப்பாடுகளையும் நான் முன்னரே எதிர்பார்த்த வன்தான், ●

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

★
VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

★

Dial

2 6 5 8 7

to

E. SITTAMPALAM & SONS

223, Fifth Cross Street,
Colombo-11.

Noolaham

REGISTERED AS A NEWSPAPER IN SRI LANKA

DECEMBER 1982

h

Dealers in
**WALL PANNELLING
CHIPBOARD &
TIMBER**

With Best Compliments of

PL. SY. SEVUGAN CHETTIAR

Phone: 24629

140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.